

នៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល
អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា

ព័ត៌មានពិស្តារអំពីការដាក់ឯកសារ

សំណុំរឿងលេខ: ០០២/១៩-០៩-២០០៧-អ.វ.ត.ក/អ.ជ.ត.ក

ភាគីដាក់ឯកសារ: ក្រុមមេធាវីការពារក្តី នួន ជា

ដាក់ជូន: អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល

ភាសាដើម: អង់គ្លេស

កាលបរិច្ឆេទឯកសារ: ថ្ងៃទី ០៤ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១៦

ឯកសារបកប្រែ
TRANSLATION/TRADUCTION
ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ (Date): 05-Feb-2016, 08:00
CMS/CFO: Sann Rada

ចំណាត់ថ្នាក់ឯកសារ

ចំណាត់ថ្នាក់ឯកសារ ស្នើឡើងដោយភាគីដាក់ឯកសារ: សាធារណៈ

ចំណាត់ថ្នាក់ឯកសារដោយអង្គជំនុំជម្រះសាលាតុលាការកំពូល: សាធារណៈ/Public

ចំណាត់ថ្នាក់ប្រភេទឯកសារ:

ពិនិត្យឡើងវិញចំពោះឯកសារចំណាត់ថ្នាក់បណ្តោះអាសន្ន:

ឈ្មោះមន្ត្រីកត់ត្រា:

ហត្ថលេខា:

សំណើរបស់ នួន ជា សុំឲ្យពិចារណាឡើងវិញលើសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការ
កំពូលក្នុងការមិនកោះហៅសាក្សី ហេង សំរិន និង ROBERT LEMKIN និងសុំឲ្យប្រធានប្រជុំ
តស៊ូការរបស់ ROBERT LEMKIN នៅក្នុងដំណើរការបណ្តឹងសាទុក្ខ

ដាក់ដោយ៖

ក្រុមមេធាវីការពារក្តី នួន ជា

សុន អរុណ
Victor KOPPE

លីវ សុវណ្ណា

ព្រី ផល្លា
Doreen CHEN
Léa KULINOWSKI
Xiaoyang NIE
Marina HAKKOU

ធ្វើជូន៖

សហមេធាវីការពារក្តី ខៀវ សំផន៖

គង់ សំអុន

Anta GUISSÉ

សហព្រះរាជអាជ្ញា៖

ជា ណាង

Nicholas KOUMJIAN

សហមេធាវីតំណាងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី

ពេជ អង្គ

Marie GUIRAUD

I. សេចក្តីផ្តើម

1. នៅក្នុងដំណើរការបណ្តឹងសាទុក្ខលើសំណុំរឿង ០០២/០១ សហមេធាវីការពារក្តី នួន ជា (“មេធាវីការពារក្តី”) បានដាក់សំណើសុំភ័ស្តុតាងបន្ថែមមួយចំនួនសម្រាប់បណ្តឹងសាទុក្ខ។ មេធាវីការពារក្តីបានស្នើសុំឱ្យកោះហៅសាក្សីចំនួន ១៦ នាក់ដើម្បីមកផ្តល់សក្ខីកម្មក្នុងដំណើរការបណ្តឹងសាទុក្ខ ឱ្យទទួលយកភ័ស្តុតាងបន្ថែមចំនួន ៣៩ និងឱ្យស្វែងរកភ័ស្តុតាងបន្ថែមមួយចំនួន រួមមានតាមរយៈការផ្តួចផ្តើមឱ្យមានការស៊ើបអង្កេតនៅក្នុងហេតុការណ៍មួយដែលរងការចោទប្រកាន់¹។ នៅថ្ងៃទី ២១ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០១៥ អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលបានច្រានចោលជាច្រើននៅក្នុងសំណើសុំទាំងនេះ (“សេចក្តីសម្រេចលើសំណើសុំ”) ²។ សេចក្តីសម្រេចផ្តល់គ្រាន់តែជាលក្ខណៈនៃសេចក្តីសម្រេច ហើយមិនមែនជាសេចក្តីសម្រេចដែលមានសម្គាល់ហេតុពេញលេញ ដែលអង្គជំនុំជម្រះបញ្ជាក់ថា “នឹងចេញក្នុងពេលសមស្រប” ³។ នាពេលនេះ មេធាវីការពារក្តីសូមដាក់សំណើសុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលពិចារណាឡើងវិញលើផ្នែកខ្លះនៃសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល ក្នុងការមិនកោះហៅសាក្សី ហេង សំរិន និង Robert Lemkin និងការមិនទទួលយកភ័ស្តុតាងកំណត់ត្រា (“កំណត់ត្រា”) និង ផ្នែកស្នើរតែទាំងអស់នៃប្រតិចារិក (“ប្រតិចារិក”) ដែល Robert Lemkin បានផ្តល់ជូនអង្គជំនុំជម្រះដើម្បីជាឯកសារចំពោះបទសម្ភាសន៍ដែលគាត់ និង ថេត សម្បត្តិបានធ្វើឡើងជាមួយកម្មាភិបាលជាន់ខ្ពស់បក្សកុម្មុយនិស្តកម្ពុជា នៃភូមិភាគពាយ័ព្យ (“សំណើ”)។

¹ ភ័ស្តុតាងបន្ថែមដែលត្រូវស្វែងរក/ការស៊ើបអង្កេតដែលត្រូវធ្វើឡើង៖ (១) ភ័ស្តុតាងដែលបានយោងនៅក្នុងកិច្ចសម្ភាសន៍ ថេត សម្បត្តិ ជាមួយនឹងវិទ្យុផ្សាយសម្តែងរបស់សហរដ្ឋអាមេរិកជាភាសាខ្មែរនៅថ្ងៃទី ១២ និងថ្ងៃទី ១៣ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០១៤ (នៅក្នុងឯកសារ F2 សំណើលើកទីមួយសុំភ័ស្តុតាងបន្ថែម កថាខណ្ឌ ១៨(ខ) និង នៅក្នុងឯកសារ F16 បណ្តឹងសាទុក្ខ កថាខណ្ឌ ៧៣០(ខ)) (២) ភ័ស្តុតាងមួយចំនួនពីក្នុងសំណុំរឿង ០០៣ និង០០៤ (ដែលនឹងដាក់បង្ហាញដោយសហព្រះរាជអាជ្ញា) (ឯកសារ F2/4 សំណើលើកទីបីសុំភ័ស្តុតាងបន្ថែម កថាខណ្ឌ ៣៤(គ) និង (៤) (៥) (៦) និង (៧) កិច្ចស៊ើបសួរចំនួន ៤ ដើម្បីផ្ទៀងផ្ទាត់ជាមួយនឹងសក្ខីកម្មរបស់ សំ សិទ្ធិ ទាក់ទងនឹងហេតុការណ៍ដែលបានចោទប្រកាន់ (នៅក្នុងឯកសារ F28 “សំណើសុំឱ្យបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរទៅលើប្រព្រឹត្តិការណ៍នានាដែលពិពណ៌នានៅក្នុងអំឡុងពេលនៃការផ្តល់សក្ខីកម្មរបស់ សំ សិទ្ធិ” ចុះថ្ងៃទី ៧ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៥ កថាខណ្ឌ ៣១)។

² ឯកសារ F2/9 “សេចក្តីសម្រេចលើសំណើសុំដាក់ភ័ស្តុតាងបន្ថែមលើបណ្តឹងសាទុក្ខ និងបញ្ហាពាក់ព័ន្ធ - ផ្នែកសម្រេចសេចក្តី-” ចុះថ្ងៃទី ២១ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០១៥ (“សេចក្តីសម្រេចលើសំណើសុំ”)។

³ ឯកសារ F2/9 “សេចក្តីសម្រេចលើសំណើសុំ” ទំព័រ ៦ ដល់ ៧។

II. សាវតារ

ក. សេចក្តីសម្រេចលើសំណើសុំដែលមិនទាន់បានសម្រេច

- 2. សំណើរបស់មេធាវីការពារក្តីស្នើសុំសាក្សី និងភស្តុតាងបន្ថែម មានរហូតទៅដល់១០ ដែលបានដាក់ជូនដោយមេធាវីការពារក្តីនៅរវាងខែ កញ្ញា ឆ្នាំ២០១៤ ដល់ ខែ តុលា ឆ្នាំ២០១៥។ នៅក្នុងចំណោមសំណើទាំងនេះមានមួយចំនួនទាក់ទងនឹងភស្តុតាងដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់ផលិតករខ្សែភាពយន្តសត្រូវប្រជាជន គឺ ថេត សម្បត្តិ និង Robert Lemkin⁴។ បន្ថែមលើនេះ សំណើលើកទីប្រាំ និងទីប្រាំមួយសុំភស្តុតាងបន្ថែម (ជាបន្តបន្ទាប់ថាជា “សំណើលោកទីប្រាំសុំភស្តុតាងបន្ថែម និងសំណើទីប្រាំសុំភស្តុតាងបន្ថែម”) បានបង្ហាញលម្អិតអំពីភស្តុតាងដែលភាគច្រើនត្រូវបានបង្ហាញមកពីសំណុំរឿង ០០៣ និង ០០៤។ ភស្តុតាងទាំងអស់នេះបានចោទប្រកាន់ថា មានការបះបោរផ្ទៃក្នុង និង រដ្ឋប្រហារ ត្រូវបានរៀបចំឡើងដោយកម្មាភិបាលភូមិភាគពាយ័ព្យ ឧត្តរ និង បូព៌ា និងកងពលរបស់ភូមិភាគទាំងនេះ⁵។
- 3. អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលបានយល់ព្រមតាមសំណើសុំភស្តុតាង និងសាក្សីមួយចំនួនរបស់មេធាវីការពារក្តីនៅក្នុងដំណាក់កាលដំបូងៗនៃបណ្តឹងសាទុក្ខ ហើយអ្វីដែលគួរឱ្យកត់សម្គាល់បំផុតនោះ គឺតាមរយៈការកោះហៅសាក្សីបីរូប⁶ និងបើកការស៊ើបអង្កេតលើភស្តុតាងដែលមាននៅ

---

⁴ F2 “សំណើសុំឱ្យទទួល និងពិចារណាទៅលើភស្តុតាងបន្ថែមទាក់ទងនឹងបណ្តឹងសាទុក្ខប្រឆាំងនឹងសាលក្រមរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងនៅក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០១” ចុះថ្ងៃទី ១ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៤ (“សំណើលើកទីមួយសុំភស្តុតាងបន្ថែម”)។ F2/4/3/3/1 “ចម្លើយតបរបស់ នួន ជា ទៅនឹងសំណួរនានាស្តីអំពីកិច្ចស៊ើបសួរបន្ថែមរបស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលនៅក្នុងឈុតវីដេអូ ដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់ផលិតករភាពយន្ត ROBERT LEMKIN និង ថេត សម្បត្តិ” ១៣ កក្កដា ២០១៥។ ឯកសារ F2/4/3/3/6/1 “សារណារបស់ នួន ជា អំពីប្រតិចារិតរបស់ ROBERT LEMKIN និងសារសំខាន់នៃជម្លោះក្នុង ប.ក.ក” ចុះថ្ងៃទី ៨ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០១៥ (“សារណាអំពីប្រតិចារិត និង “ជម្លោះ”)

⁵ ឯកសារ F2/7 “សំណើទីប្រាំរបស់ នួន ជា សុំឱ្យពិចារណា និងទទួលយកភស្តុតាងបន្ថែមពាក់ព័ន្ធបណ្តឹងសាទុក្ខប្រឆាំងសាលក្រមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០១” ចុះថ្ងៃទី ២៥ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១៥ (“សំណើលើកទីប្រាំសុំភស្តុតាងបន្ថែម”)។

⁶ ឯកសារ F2/5 “សេចក្តីសម្រេចលើផ្នែកខ្លះនៃសំណើរបស់ នួន ជា សុំកោះហៅសាក្សីលើបណ្តឹងសាទុក្ខ” ចុះថ្ងៃទី ២៩ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០១៥ កថាខណ្ឌ ២៦។

ក្នុងដែររបស់ ថេត សម្បត្តិ និង Robert Lemkin⁷។ ទោះបីជាយ៉ាងនេះក្តី សំណើសុំភាគច្រើនរបស់ មេធាវីការពារក្តីត្រូវបានសម្រេចនៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះ លើសំណើសុំដែលមិន បានសម្រេច ពោលគឺ បានចេញក្នុងរយៈពេលតែបីសប្តាហ៍ នៅមុនពេលសវនាការបណ្តឹងសាទុក្ខ ចុងក្រោយគ្រោងនឹងចាប់ផ្តើម *និងរយៈពេល១៣ខែបន្ទាប់ពីមេធាវីការពារក្តីបានដាក់សំណើលើក ទីមួយរបស់ខ្លួន*⁸។ សេចក្តីសម្រេចនោះបានចោលសំណើសុំរបស់មេធាវីការពារក្តីរួមគ្នាតែម្តង។ លើសពីនេះ សេចក្តីសម្រេចនេះបានបង្ហាញតែផ្នែកនៃសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការ កំពូលលើសំណើសុំទាំងនោះ ដោយពុំបានផ្តល់សំអាងហេតុ ហើយដែលអង្គជំនុំជម្រះបានចង្អុល បញ្ជាក់ថានឹង “ចេញជូនតាមក្រោយក្នុងពេលសមស្របខាងមុខ”⁹។

4. មេធាវីការពារក្តី និង នួន ជា មានការភ្ញាក់ផ្អើលយ៉ាងខ្លាំងចំពោះសេចក្តីសម្រេចលើសំណើសុំដែល មិនទាន់សម្រេចទាំងនេះ។ មេធាវីការពារក្តីបានអះអាងថា គ្រប់ភស្តុតាងបន្ថែមដែលបានស្នើសុំគឺ មានការទាក់ទងខ្លាំងណាស់ទៅនឹងការកំណត់របស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលលើបណ្តឹង សាទុក្ខរបស់ខ្លួនប្រឆាំងនឹងសាលក្រមសំណុំរឿង០០២/០១ គឺបានបំពេញតាមវិធាន ១០៨(៧) និង តាមពិតភស្តុតាងភាគច្រើនអាចជា “កត្តាកំណត់នាំឱ្យឈានទៅដល់ការធ្វើសេចក្តីសម្រេចនៅ ក្នុងសវនាការ”¹⁰។ តាមរយៈនេះ មេធាវីការពារក្តីគិតថា គឺមិនមានហេតុផលសមស្របណាមួយ សម្រាប់ការបដិសេធនឹងសំណើនោះទេ ដូចដែលបានពិភាក្សាលម្អិតខាងក្រោម¹¹។ តែទោះ ជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏អង្គជំនុំជម្រះ មិនបានផ្តល់សូម្បីតែសេចក្តីសង្ខេបសម្គាល់ហេតុទាល់តែ

⁷ ឯកសារ F2/4/3 “សេចក្តីសម្រេចបណ្តោះអាសន្នលើផ្នែកខ្លះនៃសំណើទីមួយរបស់ នួន ជា សុំឱ្យទទួល និងពិចារណាទៅលើ ភ័ស្តុតាងបន្ថែមទាក់ទងនឹងបណ្តឹងសាទុក្ខប្រឆាំងនឹងសាលក្រមរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងនៅក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០១” ចុះថ្ងៃទី ១ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៥ កថាខណ្ឌ ២៦។

⁸ សំណើលើកទីមួយរបស់មេធាវីការពារក្តីស្នើសុំឱ្យសាក្សីផ្តល់សក្ខីកម្មលើបណ្តឹងសាទុក្ខ ដែលបានដាក់នៅថ្ងៃទី ១ កញ្ញាឆ្នាំ ២០១៤ សូមមើល F2 “សំណើលើកទីមួយសុំភស្តុតាងបន្ថែម”។

⁹ ឯកសារ F2/9 សេចក្តីសម្រេចលើសំណើសុំ ទំព័រ ៦-៧។

¹⁰ បញ្ជាក់បន្ថែម។ វិធានផ្ទៃក្នុង អវតកអនុញ្ញាតឱ្យទទួលយកភស្តុតាងថ្មី និងពិចារណាលើបណ្តឹងសាទុក្ខ។ នៅវិធាន ១០៤(១) អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលខ្លួនឯង “អាចបើកការពិនិត្យភស្តុតាង និងស្វែងរកភស្តុតាងថ្មី” នៅក្នុងការសម្រេចលើបណ្តឹង សាទុក្ខ។ តែវិធាន ១០៨ (៧) អនុញ្ញាតឱ្យភាគីស្នើអង្គជំនុំជម្រះទទួលយកភស្តុតាងបន្ថែម “ដោយបង្ហាញថា មិនអាចរកបាន នៅមុនពេលសវនាការ ហើយដែលអាចជាកត្តាកំណត់នាំឱ្យឈានទៅដល់ការធ្វើសេចក្តីសម្រេចនៅក្នុងសវនាការ”

¹¹ សូមមើលកថាខណ្ឌ ៣០ខាងក្រោម។

សោះ មិនបាច់និយាយដល់សម្ពាងហេតុពេញលេញនោះទេ¹² បើទោះជាពេលវេលាហួសផុតទៅ រវាងសំណើរបស់មេធាវីការពារក្តី និង សេចក្តីសម្រេចលើសំណើនេះ និងការពិតដែលថា សេចក្តី ទាក់ទងនឹងបញ្ហានេះគឺពិតជាសំខាន់ណាស់សម្រាប់មេធាវីការពារក្តី។ សម្រាប់ហេតុផលនេះ សេចក្តីសម្រេចបដិសេធលើសំណើរបស់មេធាវីការពារក្តី បានធ្វើឲ្យតក់ស្លុតយ៉ាងខ្លាំង។ ធ្វើឲ្យ ស្ថានភាពកាន់តែអាក្រក់នោះ គឺអង្គជំនុំជម្រះចេញសេចក្តីសម្រេចនៅក្នុងអំឡុងពេលសម្រាក ដើម្បី ត្រៀមខ្លួនសម្រាប់សវនាការលើបណ្តឹងសាទុក្ខ ដែលជាពេលវេលាមួយមមាញឹកបំផុត និងត្រឹម តែផ្តល់ពេលប៉ុន្មានសប្តាហ៍ នៅមុនពេលច្រកលទ្ធភាពរបស់មេធាវីការពារក្តីក្នុងការធ្វើសារណា ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដាក់ជូនអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល នឹងត្រូវបិទទ្វារជាអចិន្ត្រៃយ៍¹³ ។

5. ការតក់ស្លុត និងស្រងាកចិត្តរបស់មេធាវីការពារក្តី និងរបស់ នួន ជា មិនធ្ងន់ធ្ងរជាងការបដិសេធរបស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលនៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចមិនកោះហៅ ហេង សំរិន ប្រធានសភា ជាតិបច្ចុប្បន្ន និងជាយោធាកំពូលមួយរូប នាសម័យកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យនោះ។ ដូចដែលមេធាវី ការពារក្តីបានបញ្ជាក់លម្អិតនៅក្នុងបណ្តឹងសាទុក្ខរបស់ខ្លួន¹⁴ និងបានបញ្ជាក់ជាថ្មីយ៉ាងច្បាស់ខាង ក្រោម¹⁵។ ហេង សំរិន គឺជាសាក្សីសំខាន់បំផុតនៅក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០១។ តាមពិតគាត់ ក៏ជា សាក្សីសំខាន់យ៉ាងជាក់ច្បាស់សម្រាប់សំណុំរឿង ០០២ទាំងអស់¹⁶។ គាត់មានតួនាទីខ្ពស់ជាមេ បញ្ជាការយោធា និងនៅរស់រានមានជីវិតមួយរូបរបស់ក្រុមមុននិស្តកម្ពុជា (“ប.ក.ក”) ដោយ មិនបាច់និយាយទៅដល់ឋានៈជាអ្នកដឹកនាំក្នុងពេលជម្លៀសប្រជាជនចេញពីទីក្រុងភ្នំពេញ ហេង សំរិន ទំនងអាចផ្តល់សក្ខីកម្ម ក្នុងនាមជាសាក្សីឃើញហេតុការណ៍ផ្ទាល់ភ្នែក និងសក្ខីកម្មដែល ពុំមាននរណាម្នាក់ធ្លាប់បានផ្តល់ឲ្យលើបញ្ហានានា ដោយរួមទាំង ប៉ុន្តែមិនកម្រិតត្រឹមការជម្លៀស

¹² មេធាវីការពារក្តីកត់សម្គាល់ថា នៅក្រោមវិធាន ១០៨(៤) អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលត្រូវឲ្យចេញនូវយ៉ាងហោចណាស់ ក៏សម្ពាងហេតុសង្ខេប និង សម្ពាងហេតុពេញលេញ “នៅពេលបន្ទាប់កាន់តែឆាប់កាន់តែលឿន”។

¹³ អនុលោមតាមវិធាន ៩២ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង (អនុវត្តជាធរមានចំពោះកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីបណ្តឹងសាទុក្ខអនុលោមតាមវិធាន ១០៤ ស្ទួន) រហូតទាល់នឹងការបិទកិច្ចពិភាក្សាដេញដោល ភាគីអាចធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ។

¹⁴ បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់ នួន ជា ប្រធាននិងសាលក្រមសំណុំរឿង ០០២/០១” ២៩ ធ្នូ ២០១៤ (“បណ្តឹងសាទុក្ខ”) កថាខណ្ឌ ៥៩ ដល់ ៧៥។

¹⁵ សូមមើលកថាខណ្ឌ ២៧ ដល់ ៣៥ ខាងក្រោម។

¹⁶ សូមមើលឧទាហរណ៍ដូចជា E314/6 “បណ្តឹងដិតចិត្ត នួន ជា ប្រធាននិងចៅក្រម និល ណុន ចៅក្រម យ៉ា សុខន ចៅក្រម Jean-Marc Lavergne និង ចៅក្រម យូរ ឧត្តរា” ២៩ សីហា ២០១៤ កថាខណ្ឌ ៣៩ ដល់ ៤០។

ប្រជាជនចេញពីទីក្រុងភ្នំពេញ គោលនយោបាយបក្សកុម្មុយនិស្តកម្ពុជា (ប.ក.ក) ចំពោះ អតីតទាហាន និងអ្នករដ្ឋការ លន់ នល់ និងអត្តចរិតរបស់ នួន ជា ដោយសារតែគាត់ស្គាល់ នួន ជា ជាងបីទសវត្សរ៍។

6. អ្វីដែលស្ទើរតែគួរឱ្យតក់ស្លុត និងស្រងាកចិត្តដូចទៅនឹងការបដិសេធរបស់អង្គជំនុំជម្រះក្នុងការ កោះហៅ ហេង សំរិន គឺការបដិសេធរបស់អង្គជំនុំជម្រះក្នុងការកោះហៅសាក្សី និង Robert Lemkin ផលិតករខ្សែភាពយន្តដ៏គួរឱ្យគោរព ឬសំខាន់ជាងនេះទៅទៀតនោះ ក្នុងការមិន ទទួលយកជាបញ្ចូលជាភស្តុតាងនូវកំណត់ហេតុ (“កំណត់ហេតុ”) និងប្រតិចារិកស្ទើរតែទាំងអស់ (“ប្រតិចារិក”) ដែលគាត់បានផ្តល់ជូនអង្គជំនុំជម្រះ គឺគាត់ និង ថេត សម្បត្តិ បានសម្ភាសជាមួយ កម្មាភិបាល ប.ក.ក ភូមិភាគពាយ័ព្យ។ ដូចមេធាវីការពារក្តីបានផ្តល់ទង្វើករណីនាពេលមុន និង គូសបញ្ជាក់នៅក្នុងចំណុចខាងក្រោមផងដែរ¹⁷ សក្ខីកម្ម កំណត់ហេតុ និងប្រតិចារិករបស់ Robert Lemkin បង្ហាញនូវព័ត៌មានពិសេសមួយដែលផ្ទុយតែម្តងទៅនឹងសំអាងហេតុសំខាន់ៗបំផុតរបស់ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ទាក់ទងនឹងរចនាសម្ព័ន្ធនៃ ប.ក.ក¹⁸។

7. យោងតាមហេតុផលទាំងអស់នេះហើយទើប មេធាវីការពារក្តី នួន ជា និយាយឱ្យត្រង់ទៅបានចាត់ ទុកសេចក្តីសម្រេចដែលមិនមានសម្គាល់ហេតុកាលពីថ្ងៃទី ២១ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០១៥ លើសំណើសុំ ដែលមិនទាន់បានសម្រេចថាជា “ល្បែងឆ្អិនភ្នែកមួយ”។

៨. ផលប៉ះពាល់នៃសេចក្តីសម្រេចលើសំណើដែលមិនទាន់សម្រេច ទៅលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ របស់មេធាវីការពារក្តីដែលកំពុងរង់ចាំការសម្រេច

8. ជាផលប៉ះពាល់ដោយផ្ទាល់ លើសំណើសុំដាក់ភស្តុតាងបន្ថែម នៅថ្ងៃទី ២៨ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០១៥ នួន ជា បានជូនដំណឹងទៅអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល តាមរយៈ សារអេឡិចត្រូនិកមួយពី Victor Koppe សហមេធាវីអន្តរជាតិរបស់គាត់ថា នៅពេលនេះ គាត់បានចាត់ទុកលទ្ធផលនៃបណ្តឹង សាទុក្ខរបស់គាត់ជំទាស់សាលក្រមថា “មិនពាក់ព័ន្ធជាមួយគាត់”។ ហើយថែមទាំងបាន “កំពុង

¹⁷ សូមមើល កថាខណ្ឌ ២៧ ដល់ ៣៥ខាងក្រោម។

¹⁸ សូមមើល ខ. F2/4/3/3/4 “សារណាឆ្លើយតបរបស់ នួន ជា ទៅនឹងចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាទៅនឹងសំណើរបស់ នួន ជា ជូនអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលឱ្យស៊ើបអង្កេតបន្ថែមទៅនឹងខ្សែវីដេអូរបស់ផលិតករ ROB LEMKIN និង THET SAMBATH” ចុះថ្ងៃទី ២៩ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០១៥។

ពិចារណាអំពីជម្រើសនានារបស់គាត់អំពីជំហានឆ្ពោះទៅមុខ រួមទាំងលទ្ធភាពនៃការដកបណ្តឹងសាទុក្ខរបស់គាត់ព្រមគ្នា” និង “ការសម្រេចមិនចូលរួមក្នុងសវនាការ [បណ្តឹងសាទុក្ខ]”¹⁹។ ដូចគ្នានេះ លោក Koppe ក៏បានគូសបញ្ជាក់ថា គាត់ក៏កំពុងពិចារណាមិនចូលរួមក្នុងសវនាការទាំងនោះផងដែរ ព្រមទាំង “ការដកខ្លួនជាផ្លូវការពីមេធាវីការពារក្តីលើបណ្តឹងសាទុក្ខ”²⁰។

9. នៅពេលសវនាការលើបណ្តឹងសាទុក្ខនេះបានចាប់ផ្តើម នៅថ្ងៃទី ១៧ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៥ នួន ជាត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើសេចក្តីផ្តែងការណ៍បឋម។ ដោយបញ្ជាក់ជាថ្មី និងបំភ្លឺលើបញ្ហាដូចខាងលើនេះ, នួន ជា បានគូសបញ្ជាក់ ក្នុងចំណោមប្រការនានា ដូចខាងក្រោម៖

ខ្ញុំទទួលស្គាល់អំពីការឈឺចាប់របស់ប្រជាជនកម្ពុជាយើងមួយចំនួននៅក្នុងរបបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ។ ដូចដែលខ្ញុំបាននិយាយជាញឹកញយមកហើយ ខ្ញុំមានការសោកស្តាយណាស់ចំពោះទុក្ខវេទនាទាំងនេះ និងសូមទទួលខុសត្រូវខាងសីលធម៌²¹។

ខ្ញុំចូលរួមក្នុងតុលាការនេះដោយជឿជាក់ថា ខ្ញុំទទួលខុសត្រូវចំពោះជនរួមជាតិកម្ពុជាយើង ក្នុងការពន្យល់បំភ្លឺអំពីការពិតដែលបានកើតឡើងនៅក្នុងរបបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ និងដើម្បីបំភ្លឺជនរួមជាតិក្នុងឋានៈខ្ញុំជាអ្នកដឹកនាំទទួលខុសត្រូវមួយរូបរបស់បក្សកុម្មុយនីស្តកម្ពុជា ដែលនៅរស់រានមានជីវិតអំពីហេតុបច្ច័យ ដែលបក្សយើងបានធ្វើ និងអំពីផលដែលយើងបានទទួល។ ខ្ញុំជឿជាក់ថា នេះជាអ្វីដែលប្រជាជនកម្ពុជាភាគច្រើនចង់យល់ដឹងពីតុលាការនេះផងដែរ²²។

តែទោះជាយ៉ាងនេះក៏ដោយ ចាប់តាំងពីថ្ងៃដំបូងមក ខ្ញុំចាប់អារម្មណ៍ថា តុលាការនេះ គ្មានបំណងអ្វី ស្វែងរកការពិតឡើយ តែផ្ទុយទៅវិញ តុលាការនេះដូចជាធ្វើទៅតាមបញ្ជារបស់អ្នកកាន់អំណាចមួយក្តាប់តូច និងបក្ស និងតាមការយល់ព្រមពីរដ្ឋាភិបាល តាំងតែពីមុនតុលាការនេះបង្កើតឡើងមកម៉្លោះ។ ហើយការគិតរបស់ខ្ញុំនេះ គឺត្រឹមត្រូវពិតមែន²³។

នៅខែ សីហា ឆ្នាំ ២០១៤ បន្ទាប់ពីរយៈពេល ៧ ឆ្នាំ និងការចំណាយអស់ប្រាក់រាប់រយលានដុល្លារ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានចេញសាលក្រមកាត់ទោសខ្ញុំអស់មួយជីវិតក្នុងសំណុំរឿង ០០២ ក្សៀស ០១។ វាជា

¹⁹ សារអេឡិចត្រូនិកពីសហមេធាវីអន្តរជាតិរបស់ នួន ជា ធ្វើជូនមន្ត្រីច្បាប់ជាន់ខ្ពស់នៃអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល, ថ្ងៃទី ២៨ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០១៥ (“សារអេឡិចត្រូនិករបស់ Victor Koppe”)។
²⁰ សារអេឡិចត្រូនិករបស់ Victor Koppe។
²¹ ប្រតិចារិក, ថ្ងៃទី ១៧ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៥ (សវនាការលើបណ្តឹងសាទុក្ខ, ឯកសារ F1/4.1), ទំព័រ ១០, ជួរ ២-៥។
²² ប្រតិចារិក, ថ្ងៃទី ១៧ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៥ (សវនាការលើបណ្តឹងសាទុក្ខ, ឯកសារ F1/4.1), ទំព័រ ១០, ជួរ ៧-១៣។
²³ ប្រតិចារិក, ថ្ងៃទី ១៧ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៥ (សវនាការលើបណ្តឹងសាទុក្ខ, ឯកសារ F1/4.1), ទំព័រ ១០, ជួរ ១៣-១៨។

ការបរាជ័យអាម៉ាស់មួយ²⁴។ [...]មេធាវីរបស់ខ្ញុំប្រាប់ខ្ញុំថា របាយការណ៍ស្រាវជ្រាវមួយក្នុងពេលថ្មីៗនេះ បាននិយាយដូចគ្នានេះដែរ²⁵។

10. របាយការណ៍ស្រាវជ្រាវដែលនឹងបាននិយាយសំដៅនោះ គឺជាបាយការណ៍ដែលចេញផ្សាយដោយអង្គការដែលរួមទាំងសកលវិទ្យាល័យ Stanford ដែលមានចំណងជើងថា *តើវាជាទស្សនៈសមហេតុផល? ការវិភាគអំពីសំណុំរឿងទីមួយប្រឆាំងនឹងមេដឹកនាំខ្មែរក្រហម (សំណុំរឿង ០០២/០១)*²⁶។ របាយការណ៍នោះបានរៀបរាប់ពីសាលក្រមសំណុំរឿងសាលក្រម ដែល“សរសេរដោយខ្លឹមសារនៅក្រោមបទដ្ឋានទាបរបស់តុលាការព្រហ្មទណ្ឌផ្សេងទៀត [...] មិនគ្រប់លក្ខណៈក្នុងការបំពេញបទដ្ឋានសម្រាប់សេចក្តីសម្រេចចុងក្រោយដោយសមហេតុផល”²⁷។ នៅក្នុងសេចក្តីថ្លែងការរបស់ខ្លួនជូនអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល នួន ជា បានបង្ហាញអំពីការខកខានជាក់លាក់នៅក្នុងសាលក្រម ព្រមទាំងទស្សនៈជាទូទៅរបស់ខ្លួនក្នុងការដោះស្រាយជាមួយអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលថា

បើទោះជាមានការខិតខំប្រឹងប្រែងពីមេធាវីរបស់ខ្ញុំអំពីការយល់ដឹងដ៏ពិតប្រាកដអំពីព្រឹត្តិការណ៍ក៏ដោយ ក៏សាលក្រមរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងមិនយកចិត្តទុកដាក់ និងមិនត្រឹមត្រូវ²⁸។ [...]

ចៅក្រមមិនបានគិតដល់ភស្តុតាងដែលបង្ហាញថា ការពិតបក្សមានការបែកបាក់ផ្ទៃក្នុង ហើយដែលភូមិភាគខ្លះធ្វើឡើងតាមទំនើងចិត្ត។ គាត់មិនបានគិតដល់ភស្តុតាងដែលសមាជិកគណៈអចិន្ត្រៃយ៍ខ្លះ និងសមាជិកគណៈមជ្ឈិមបក្ស ដូចជា សោ ភឹម និង រស់ ញឹម ជាដើម បានបង្កើតក្រុមប្រឆាំងនៅក្នុងបក្សដើម្បីព្យាយាមផ្តល់លំនាំរដ្ឋាភិបាលស្របច្បាប់ កម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ តាមរយៈរដ្ឋាភិបាល តាមរយៈរដ្ឋប្រហារ ដែលរៀបចំបញ្ហាដោយវៀតណាម។ ចៅក្រមមិនបានគិតដល់ភស្តុតាងដែលថារាល់ព្រឹត្តិការណ៍ទាំងអស់នេះ គឺទាក់ទងទៅនឹងមហិច្ឆតាជាយូរមកហើយរបស់វៀតណាមក្នុងការឈ្លានពាន វាតទីលេបទឹកដីកម្ពុជា បំបាត់ពូជ

²⁴ ប្រតិចារិក, ថ្ងៃទី ១៧ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៥ (សវនាការលើបណ្តឹងសាទុក្ខ, ឯកសារ F1/4.1), ទំព័រ ១០, ជូរ ១៩-២២។

²⁵ ប្រតិចារិក, ថ្ងៃទី ១៧ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៥ (សវនាការលើបណ្តឹងសាទុក្ខ, ឯកសារ F1/4.1), ទំព័រ ១១, ជូរ ២-៣។

²⁶ David Cohen, Melanie Hyde and Penelope Van Tuyl, *តើវាជាទស្សនៈសមហេតុផល? ការវិភាគអំពីសំណុំរឿងទីមួយប្រឆាំងនឹងមេដឹកនាំខ្មែរក្រហម (សំណុំរឿង ០០២/០១)*, ២០១៥ 2015, available at: <https://handacenter.stanford.edu/report/well-reasoned-opinion-critical-analysis-first-case-against-alleged-senior-leaders-khmcr-rouge>.

²⁷ *តើវាជាទស្សនៈសមហេតុផល?* ទំព័រ ៦។

²⁸ ប្រតិចារិក, ថ្ងៃទី ១៧ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៥ (សវនាការលើបណ្តឹងសាទុក្ខ, ឯកសារ F1/4.1), ទំព័រ ១១, ជូរ ៣-៥។

សាសន៍កម្ពុជា និងបញ្ចូលកម្ពុជាក្នុងសហព័ន្ធតំណាចដែលមានរៀបរយជាអ្នកដឹកនាំបញ្ហា²⁹។

យើងខ្ញុំមានការអស់សង្ឃឹមពីអ្វីដែលចៅក្រមសាលាដំបូង និងចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានធ្វើកន្លងមក។ តែ យើងខ្ញុំនៅតែគិតថានៅមានពន្លឺតូចមួយដែលរឿងរ៉ាវនឹងមានការផ្លាស់ប្តូរនៅចំពោះមុខចៅក្រមអង្គជំនុំជម្រះ តុលាការកំពូល³⁰។ [...]

នៅក្នុងពេលដំណាលគ្នាក្នុងការចូលរួមក្នុងសវនាការលើកទី២ មេធាវីរបស់ខ្ញុំបានចូលរួមយ៉ាងសកម្មជាមួយ អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល។ តាមការពិភាក្សាគ្នាជាមួយខ្ញុំ មេធាវី បានដាក់សំណើជាច្រើនសុំឱ្យទទួល ភ័ស្តុតាងថា ភ័ស្តុតាងថ្មីនៅពេលដែលភ័ស្តុតាងទាំងនេះអាចរកបាន មិនធ្លាប់មានពីមុនមក។ ភ័ស្តុតាងថ្មីនេះ ផ្តល់យ៉ាងលម្អិតអំពីក្បាល និងកន្ទុយក្រពើ ដែលមិនមែនគ្រាន់តែខ្លួនក្រពើនោះទេ ភ័ស្តុតាងបានបញ្ជាក់ថា រៀបរយជាអ្វីប្រហារមួយ ក្នុងអំឡុងពេលកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យកាន់អំណាច³¹។ [...]

នៅពេលដែលចាប់ផ្តើម មេធាវីរបស់ខ្ញុំ និងខ្ញុំ ត្រូវបានលើកទឹកចិត្តដោយការឆ្លើយតបរបស់អង្គជំនុំជម្រះ តុលាការកំពូលទៅនឹងសំណើសុំភ័ស្តុតាងបន្ថែមរបស់យើងខ្ញុំ។ វាមើលទៅហាក់ដូចជាលើកដំបូងនៅក្នុង តុលាការនេះដែលចៅក្រមដោយរួមទាំងចៅក្រមជាតិផងដែរ មានចេតនាដោះស្រាយ ដោយធ្វើចិត្តឱ្យទូ លាយដើម្បីចូលរួមក្នុងការពិភាក្សាពិតប្រាកដមួយអំពីរឿងក្តី។ ជាពិសេស មេធាវីរបស់ខ្ញុំត្រូវបានលើកទឹក ចិត្តដោយការយល់ព្រមរបស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលក្នុងការបើកការស៊ើបអង្កេតលើភ័ស្តុតាង ដែលប្រ មូលដោយផលិតករខ្សែភាពយន្ត ថេត សម្បត្តិ និងលោក រ៉ូប៊ីត ឡេមគីន។ មេធាវីរបស់ខ្ញុំត្រូវបានលើកទឹក ចិត្តផងដែរ នៅពេលអង្គជំនុំជម្រះបានរៀបចំការស្តាប់សក្ខីកម្មរបស់សាក្សីចំនួនបីរូបដែលក្រុមរបស់យើងខ្ញុំ បានស្នើឡើងឱ្យមកផ្តល់សក្ខីកម្មសម្រាប់បណ្តឹងសាទុក្ខ។ ដោយសារតែមានការផ្លាស់ប្តូរនេះ មេធាវីរបស់ខ្ញុំ បានរៀបចំ និងរង់ចាំយ៉ាងប្រុងប្រយ័ត្ន និងអត់ធ្មត់សម្រាប់សវនាការលើបណ្តឹងសាទុក្ខនេះ³²។

ការខកចិត្តរបស់ពួកយើងបានកើតឡើងយ៉ាងខ្លាំង នៅពេលដែលអង្គជំនុំជម្រះប្រកាសថាគ្មានសាក្សីណាម្នាក់ ដែលយើងខ្ញុំបានស្នើនឹងត្រូវបានកោះហៅឱ្យមកផ្តល់សក្ខីកម្មសម្រាប់បណ្តឹងសាទុក្ខនោះទេ គឺគ្មានលោក ហេង សំរិន, គ្មាន រ៉ូប៊ីត ឡេមគីន និងគ្មាន ថេត សម្បត្តិ។ មេធាវីរបស់ខ្ញុំបានគិតថា អង្គជំនុំជម្រះយ៉ាង ហោចណាស់ក៏កោះហៅលោក ហេង សំរិន ព្រោះអ្វីដែលគាត់ត្រូវនិយាយ គឺមានសារៈសំខាន់ណាស់។ ក៏ ប៉ុន្តែការគិតរបស់មេធាវីរបស់ខ្ញុំ គឺខុសស្រឡះ។ នៅចុងបញ្ចប់ លោក លោកស្រីចៅក្រមសម្រេចដែល ដូចទៅនឹងចៅក្រមសាលាដំបូងដែរ នេះគួរឱ្យអស់សង្ឃឹមណាស់។ សេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះ តុលាការកំពូល ក៏បដិសេធផងដែរនូវភ័ស្តុតាងថ្មីដែលយើងខ្ញុំបានស្នើទាំងអស់ ដោយមិនផ្តល់ហេតុផល

²⁹ ប្រតិចារិក, ថ្ងៃទី ១៧ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៥ (សវនាការលើបណ្តឹងសាទុក្ខ, ឯកសារ F1/4.1), ទំព័រ ១១, ជួរ ១២-២១។
³⁰ ប្រតិចារិក, ថ្ងៃទី ១៧ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៥ (សវនាការលើបណ្តឹងសាទុក្ខ, ឯកសារ F1/4.1), ទំព័រ ១២, ជួរ ៧-១០។
³¹ ប្រតិចារិក, ថ្ងៃទី ១៧ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៥ (សវនាការលើបណ្តឹងសាទុក្ខ, ឯកសារ F1/4.1), ទំព័រ ១៥, ជួរ ៩-១៧។
³² ប្រតិចារិក, ថ្ងៃទី ១៧ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៥ (សវនាការលើបណ្តឹងសាទុក្ខ, ឯកសារ F1/4.1), ទំព័រ ១៦, ជួរ ១១-២២។

ឡើយ។ យើងខ្ញុំលំបាកយល់អំពីសេចក្តីសម្រេចនេះ³³។

សេចក្តីសម្រេចរបស់អស់លោក លោកស្រីចៅក្រម បានធ្វើឱ្យខ្ញុំបាត់ជំនឿលើលោក លោកស្រីចៅក្រមក្នុង ការដោះស្រាយបណ្តឹងសាទុក្ខរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំយល់ច្បាស់ណាស់ថា អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលគឺលម្អៀង ដូចគ្នា និងខ្លាចដូចគ្នាក្នុងការហៅបុគ្គលមកនៅចំពោះមុខលោក លោកស្រី ក្នុងការស្វែងរកការពិត។ លោក លោកស្រីចៅក្រមបដិសេធផ្តល់ដល់រូបខ្ញុំ សូម្បីតែឱកាសសម្រាប់និយាយបំភ្លឺជូនជនរួមជាតិកម្ពុជាអំពី រឿងរ៉ាវរបស់ខ្ញុំ³⁴។ [...]

អាស្រ័យហេតុនេះហើយ បន្ទាប់ពីភារកិច្ចជាមួយខ្ញុំ មេធាវីការពារក្តីអន្តរជាតិរបស់ខ្ញុំគឺលោក វិចិត្រ កូប៉េ មិនចូលរួមក្នុងសវនាការនេះទេ។ ខ្ញុំនឹងចាកចេញពីដំណើរការនេះ នីតិវិធីនេះ នៅពេលដែលខ្ញុំផ្តេងសន្មតថា នេះចប់ ហើយខ្ញុំសូមណែនាំសហមេធាវីជាតិរបស់ខ្ញុំ គឺលោក សុន អរុណ សូមមិនឱ្យឆ្កើយតបទៅនឹង សំណួររបស់គ្រប់ភាគី និងមិនឱ្យចូលរួមក្នុងសវនាការនេះទៅទៀតទេនៅពេលបន្ទាប់ពេលសម្រាក។ យើងខ្ញុំជ្រើសរើសដោយរក្សានូវអំណះអំណាងដែលលើកឡើងនៅក្នុងបណ្តឹងសាទុក្ខរបស់យើងខ្ញុំ។ តែ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ខ្ញុំរក្សាទុកបណ្តឹងសាទុក្ខរបស់ខ្ញុំវិញ ដោយសារតែវាជាកិត្តិយសនៅក្នុងការ ទទួលខុសត្រូវដែលខ្ញុំបន្តមានក្នុងការបំភ្លឺជនរួមជាតិជាទីគោរពស្នេហារបស់ខ្ញុំ ឱ្យយល់ដឹងអំពីការពិតដែល បានកើតឡើងយ៉ាងពិតប្រាកដ នៅក្នុងរបបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ³⁵។

ខ្ញុំសូមទទួលបានលោក លោកស្រីចៅក្រមឱ្យមានសេចក្តីក្លាហាន និងពិចារណាអំពីការប្តេជ្ញារបស់លោក លោកស្រី ចៅក្រមក្នុងការស្វែងរកការពិត និងយុត្តិធម៌ក្នុងពេលដែលលោក លោកស្រីចៅក្រមសរសេរ សាលដីការរបស់ខ្លួន។ ប្រជាជនកម្ពុជាមានញាណទស្សនៈច្បាស់ណាស់ និងភ្លឺស្វាងណាស់ គេទាំងឡាយ កំពុងរង់ចាំមើលការស្វែងរកការពិត និងយុត្តិធម៌ក្នុងសាលដីការរបស់លោក លោកស្រីចៅក្រម។ ប្រជាជន កម្ពុជានឹងមិនមានឱកាសដូចនេះជាថ្មីម្តងទៀតឡើយ³⁶។

11. មេធាវីអន្តរជាតិ លោក Victor Koppe ពុំបានចូលរួមសវនាការលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍នៅ ថ្ងៃទី ១៧ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៥ ឡើយ ហើយ សុន អរុណ សហមេធាវីជាតិរបស់ នួន ជា បានចាកចេញពី

³³ ប្រតិចារឹក, ថ្ងៃទី ១៧ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៥ (សវនាការលើបណ្តឹងសាទុក្ខ, ឯកសារ F1/4.1), ទំព័រ ១៦, ជួរ ២៤-ទំព័រ ១៧-ជួរ ៨។
³⁴ ប្រតិចារឹក, ថ្ងៃទី ១៧ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៥ (សវនាការលើបណ្តឹងសាទុក្ខ, ឯកសារ F1/4.1), ទំព័រ ១៧, ជួរ ៨-១៥ (សេចក្តី បញ្ជាក់បន្ថែម)។
³⁵ ប្រតិចារឹក, ថ្ងៃទី ១៧ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៥ (សវនាការលើបណ្តឹងសាទុក្ខ, ឯកសារ F1/4.1), ទំព័រ ១៧, ជួរ ១៨-ទំព័រ ១៨- ជួរ ៤។
³⁶ ប្រតិចារឹក, ថ្ងៃទី ១៧ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៥ (សវនាការលើបណ្តឹងសាទុក្ខ, ឯកសារ F1/4.1), ទំព័រ ១៧-ជួរ ៤-៩។

បន្ទប់សវនាការបន្ទាប់ពីចប់វគ្គដំបូង។ លោក សុន អរុណ ក្រោយមកបានសម្រេចចិត្តចូលក្នុង សវនាការវិញ បន្ទាប់ពីអង្គជំនុំជម្រះបានព្រមានរូបគាត់ និងបានបន្តស្តាប់តាមការណែនាំ របស់ នួន ជា មិនឱ្យឆ្លើយទៅនឹងសំណួរទាំងឡាយ³⁷។ បើទោះបីជាលោក អរុណ បានបង្ហាញវត្តមានជា ថ្មីក្នុងបន្ទប់សវនាការក៏ដោយ ក៏ចៅក្រម គង់ ស្រីម ប្រធានអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលបាន ប្រកាសថា៖

ស្របតាមក្របខ័ណ្ឌច្បាប់ជាធរមាន និងដើម្បីធានាថា ការការពារក្តីសមស្របសម្រាប់ជនជាប់ចោទក្នុង អំឡុងពេលសវនាការលើបណ្តឹងសាទុក្ខ អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលសម្រេចផ្អាកសវនាការបណ្តឹងសាទុក្ខ និងបង្គាប់មកអង្គភាពគាំពារការការពារក្តីឱ្យចាត់តាំងសហមេធាវីត្រៀមបម្រុងសម្រាប់ នួន ជា និងត្រូវ រាយការណ៍មកអង្គជំនុំជម្រះអំពីការចាត់តាំងនេះឱ្យបានឆាប់តាមដែលអាចធ្វើទៅបាន³⁸។

12. នៅថ្ងៃបន្ទាប់លោក អរុណ បានដាក់ចម្លើយតបជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅនឹងសេចក្តីសម្រេចដោយ ផ្ទាល់មាត់របស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល។ លោក អរុណ បានបំភ្លឺអំពីមូលហេតុដែលគាត់ អវត្តមានដោយបានពន្យល់ថា គាត់នឹងទៅអង្គុយក្នុងបន្ទប់សវនាការនៅពេលខាងមុខ តាមការបង្ខំ របស់តុលាការ ហើយបានគូសបញ្ជាក់ថា ប៉ុន្តែគាត់នឹងគោរពការណែនាំរបស់កូនក្តីដែលមិនឱ្យ ឆ្លើយទៅនឹងសំណួររបស់ចៅក្រម និងគ្រប់ភាគី³⁹។ បើទោះជាលោកសារអេឡិចត្រូនិចរបស់ Koppe នៅថ្ងៃទី ២៨ តុលា ២០១៥ និងសេចក្តីផ្តេងការរបស់ នួន ជា នៅថ្ងៃទី ១៧ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៥ ក៏នៅថ្ងៃទី ១៩ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៥ អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលបានស្នើលោក Koppe ដាក់សារណាពន្យល់អំពីការមិនចូលរួមសវនាការបណ្តឹងសាទុក្ខកាលពីថ្ងៃទី ១៧ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៥⁴⁰។ នៅថ្ងៃទី ២៣ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៥ លោក Koppe បានធ្វើដូច្នោះ។ លោក Koppe បានគូសបញ្ជាក់ថា ដោយសារសេចក្តីសម្រេចលើសំណើដែលធ្វើឡើងដោយអង្គជំនុំជម្រះ ធ្វើឱ្យ នួន ជា អស់ជំនឿលើអង្គជំនុំជម្រះ ហើយ នួន ជា បានណែនាំខ្ញុំមិនឱ្យមានវត្តមាននៅក្នុងសវនា

³⁷ សូមមើល ឯកសារ F30/13, “ការឆ្លើយតបរបស់មេធាវីជាតិលោក សុន អរុណ ទៅនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះតុ លាការកំពូលអំពីហេតុការណ៍ដែលបានកើតឡើងនៅថ្ងៃទី ១៧ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៥” ថ្ងៃទី ១៨ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៥ (“សេចក្តីបញ្ជាក់របស់ សុន អរុណ”), កថាខណ្ឌ ៨។

³⁸ ប្រតិចារិក, ថ្ងៃទី ១៧ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៥ (សវនាការលើបណ្តឹងសាទុក្ខ, ឯកសារ F1/4.1), ទំព័រ ៣៩, ជួរ ៦-១១។

³⁹ ឯកសារ F30/13, សេចក្តីបញ្ជាក់របស់ សុន អរុណ, កថាខណ្ឌ ៧,៩។

⁴⁰ ឯកសារ F30/14, “សេចក្តីសម្រេចបង្គាប់ឱ្យមេធាវី VICTOR KOPPE ដាក់សារណាទាក់ទងនឹងការខកខានរបស់ខ្លួនក្នុង ការចូលរួមសវនាការបណ្តឹងសាទុក្ខ”, ថ្ងៃទី ១៩ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៥, ទំព័រ ៤។

ការ។ តែលោក Koppe បានសម្រេចចិត្តមិនលាលែងពីសហមេធាវីអន្តរជាតិ⁴¹ គាត់បានកត់សម្គាល់ថា គាត់ធ្វើដូច្នោះទោះបីជាគាត់ “មានជំនឿយ៉ាងមុតមាំដែលថា សវនាការដ៏ត្រឹមត្រូវយុត្តិធម៌នៅចំពោះមុខអវតក ទាំងអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង និងតុលាការកំពូល គឺមិនអាចទៅរួច និងបើទោះជា មានជំនឿយ៉ាងមុតមាំថា អវតកតាមពិត និងតែងតែជាតួកណ្តោនកម្លែង”⁴²។

គ. ការចាត់តាំងសហមេធាវីការពារក្តីត្រៀមបម្រុងសម្រាប់ នួន ជា

13. នៅថ្ងៃទី ២៤ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៥ ប្រធានផ្នែកគាំពារការពារក្តី (“DSS”) Isaac Endeley បានជូនដំណឹងទៅអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលថា លើកលែងតែមានការកំណត់ពីអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលថាវាជាទំនាស់ផលប្រយោជន៍ ខ្លួនបានមានបំណងតែងតាំងមេធាវីត្រៀមបម្រុងគឺលោក កង ឫទ្ធិគិរី ដែលស្ថិតក្នុងចំណោមសហមេធាវីជាតិរបស់ កាំង ហ្គេកអ៊ាវ ហ្វា ឌុច ក្នុងសំណុំរឿង ០០១ ជាមេធាវីត្រៀមបម្រុងសម្រាប់លោក នួន ជា⁴³។ ហើយពិតណាស់លោក ឫទ្ធិគិរី ជាមេធាវីជាតិមួយចំនួនទំនងជាមានទំនាស់ផលប្រយោជន៍នៅក្នុងការពារក្តី នួន ជា ដូចដែលគាត់បានបញ្ជាក់ដោយខ្លួនឯងផ្ទាល់ជូនអង្គភាពគាំពារការពារក្តី។ នៅក្នុងចំណោមទំនាស់នោះ ដូចដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងសាលក្រមសំណុំរឿង ០០១ និង ០០២/០១ ដូចបានផ្តល់សក្ខីកម្មថា នួន ជា មានការចូលរួមយ៉ាងជិតស្និទ្ធនៅក្នុងស២១⁴⁴ ដែលជាការចោទប្រកាន់មួយ នួន ជា បានជំទាស់ជាដាច់ខាត។ នៅថ្ងៃទី ២ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១៥ ចៅក្រមប្រធាន គង់ ស្រីម បានបង្គាប់ឱ្យលោក Endeley មិនឱ្យធ្វើការតែងតាំងនេះ ដោយយោងទៅលើទំនាស់ផលប្រយោជន៍ដែលអាចមានដែលអាចត្រូវបាន “គេយល់ថាជាការពុំសមស្របសម្រាប់ការពារផល

⁴¹ ឯកសារ F30/14/1, “ការឆ្លើយតបរបស់ VICTOR KOPPE ទៅនឹងសំណើរបស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលឱ្យពន្យល់ពីមូលហេតុដែលអវតកមាននៅក្នុងសវនាការលើបណ្តឹងសាទុក្ខ”, ថ្ងៃទី ២៣ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៥, កថាខណ្ឌ ៧-៨, ១០។

⁴² ឯកសារ F30/14/1, “ការឆ្លើយតបរបស់ VICTOR KOPPE ទៅនឹងសំណើរបស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលឱ្យពន្យល់ពីមូលហេតុដែលអវតកមាននៅក្នុងសវនាការលើបណ្តឹងសាទុក្ខ” កថាខណ្ឌ ១០។

⁴³ ឯកសារ F30/15/1 “បច្ចុប្បន្នភាពទី១ ស្តីពីសេចក្តីសម្រេចណែនាំរបស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលក្នុងការចាត់តាំងមេធាវីត្រៀមបម្រុងសម្រាប់ការពារក្តី នួន ជា” ២៤ វិច្ឆិកា ២០១៥ កថាខណ្ឌ ៣ ដល់ ៤។

⁴⁴ សំណុំរឿង 001/18-07-2007/ECCC/TC ឯកសារលេខ E188 “សាលក្រម” ២៦ កក្កដា ២០១០ កថាខណ្ឌ ៩០។ឯកសារលេខ E313 “សាលក្រមសំណុំរឿង ០០២/០១” កថាខណ្ឌ ៣៤២ ដល់ ៣៤៦។

ប្រយោជន៍របស់ នួន ជា បានពេញលេញឡើយ”⁴⁵។

14. នៅថ្ងៃទី ១៦ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១៥ លោក Endeley បានតែងតាំងលោក ផាត់ ពៅស៊ាង អតីតសហមេធាវីជាតិរបស់ អៀង ធីរិទ្ធ ជនជាប់ចោទក្នុងសំណុំរឿង ០០២ ដែលទើបបានស្តាប់ ជាមេធាវីត្រៀមបម្រុងសម្រាប់ នួន ជា⁴⁶ និងដែលជាមេធាវីមួយរូបនៅក្នុងប្រទេសដែលទំនងជាមានទំនាស់ផលប្រយោជន៍ក្នុងការការពារក្តីលោក នួន ជា។ យោងតាមលោក ពៅស៊ាង និយាយដោយខ្លួនឯងថា “ពុំមានទំនាស់ផលប្រយោជន៍រវាងអតីតកូនក្តីរបស់គាត់ និងលោក នួន ជា ទេ”⁴⁷។ គួរឱ្យចម្លែក ការវាយតម្លៃរបស់គាត់មិនបានគិតអំពីទំនាស់ដែលត្រូវបានកត់ត្រាជាឯកសារយ៉ាងច្បាស់ក្នុងអំឡុងពេលដែលលោក ពៅស៊ាង ធ្វើជាមេធាវីការពារក្តីរបស់ អៀង ធីរិទ្ធ ក្នុងសំណុំរឿង ០០២។ ទំនាស់ទាំងនេះរួមបញ្ចូលទាំងការស្រែកគំហករបស់អ្នកស្រី អៀង ធីរិទ្ធ ក្នុងពេលស្តាប់ចម្លើយរបស់គាត់លើកដំបូងជាមួយសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត-ដែលលោក ពៅស៊ាង បានចូលរួម និងប្រហែលជាបានផ្តល់ប្រឹក្សាច្បាប់ថា “ខ្ញុំមិនដែលសម្លាប់នរណាម្នាក់នោះទេ, តើនរណាជាអ្នកប្រាប់លោក? គឺ នួន ជា ជាឃាតករសកល។ លោកចៅក្រមនឹងឃើញ!”⁴⁸។ ឧប្បត្តិហេតុធ្ងន់ធ្ងរមួយចំនួនទៀតក៏បានកើតមានឡើងនៅក្នុងមន្ទីរឃុំឃាំង ដូចដែលត្រូវបានបញ្ជាក់លម្អិតយ៉ាងវែងក្នុងរបាយការណ៍សម្ងាត់⁴⁹។

15. បន្ទាប់ពីពេលចាត់តាំងលោក ពៅ ស៊ាង ជាសហមេធាវីត្រៀមបម្រុងសម្រាប់ការពារក្តី នួន ជា នៅថ្ងៃទី ២៣ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១៥ អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលបានបង្គាប់ថាសវនាការលើបណ្តឹង

⁴⁵ឯកសារ F30/15/1/1, ការឆ្លើយតបទៅនឹងអនុស្សរណៈរបស់អង្គការការពារក្តីថ្ងៃទី ២៤ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៥, ថ្ងៃទី ២ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១៥, ទំព័រ ៣។

⁴⁶ឯកសារ F30/15/2, “បច្ចុប្បន្នភាពទី២ស្តីពីសេចក្តីណែនាំរបស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលក្នុងការចាត់តាំងមេធាវីត្រៀមបម្រុងសម្រាប់ការពារក្តី នួន ជា”, ថ្ងៃទី ១៦ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១៥ (“ការចាត់តាំងមេធាវីត្រៀមបម្រុងសម្រាប់ នួន ជា”), កថាខណ្ឌ ៤។

⁴⁷ ឯកសារ F30/15/2, ការចាត់តាំងមេធាវីត្រៀមបម្រុងសម្រាប់ នួន ជា, កថាខណ្ឌ ៣។

⁴⁸ឯកសារ E3/38, “កំណត់ហេតុនៃការសួរចម្លើយ អៀង ធីរិទ្ធ”, ថ្ងៃទី ២១ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៩, ERN 00418012 (សេចក្តីបញ្ជាក់បន្ថែម, ចំណារ និងហ្គាតាភាសាខ្មែរត្រូវបានលុបចោល)។

⁴⁹ សូមមើល ឯកសារ D139/2, “សេចក្តីបំភ្លឺស្តីពីឧប្បត្តិហេតុដែលកើតមានឡើងនៅមន្ទីរឃុំឃាំង អ.វ.ត.ក”, ថ្ងៃទី ១៦ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០០៩។ ឯកសារ B37/5, “សេចក្តីវាយការណ៍ស្តីអំពីជនជាប់ចោទឈ្មោះ អៀង ធីរិទ្ធ មានសកម្មភាពមិនប្រក្រតី និងអសីលធម៌នៅក្នុងមន្ទីរឃុំឃាំង” ថ្ងៃទី ២៧ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៩។

សាទុក្ខត្រូវបន្តនៅថ្ងៃទី ១៦ ដល់ថ្ងៃទី ១៨ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១៦ ដោយយកថ្ងៃទី ១៩ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១៦ ជាថ្ងៃបម្រុង⁵⁰។ ដោយសារតែលោក ពៅស៊ាង មិនទាន់យល់ដឹងអំពីសំណុំរឿងរបស់ នួន ជា អង្គជំនុំជម្រះបានបញ្ជាក់ថា សវនាការលើបណ្តឹងសាទុក្ខពុំអាចបន្តភ្លាមៗបានឡើយ ដោយសារតម្រូវការចាំបាច់ក្នុងការធានាឱ្យបានថា សហមេធាវីត្រៀមបម្រុងសម្រាប់ នួន ជា ត្រូវ “មានពេលវេលាគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការសិក្សាសំណុំរឿងនេះជាមុន”⁵¹។

ឃ. ទណ្ឌកម្មដែលបានដាក់លើមេធាវីការពារក្តី

16. នៅថ្ងៃទី ២៧ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០១៦ អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលបានចេញសេចក្តីសម្រេចលើការប្រព្រឹត្តរបស់មេធាវីការពារក្តីនៅក្នុងសវនាការលើបណ្តឹងសាទុក្ខកាលពីថ្ងៃទី ១៧ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៥ (“សេចក្តីសម្រេចដាក់ទណ្ឌកម្មមេធាវីការពារក្តី”)⁵²។ អង្គជំនុំជម្រះកំណត់ថា ការប្រព្រឹត្តរបស់សហមេធាវីការពារក្តីអន្តរជាតិ “ពុំបានរំលោភច្បាប់ជាក់លាក់ណាមួយ ឬក៏បង្គាប់របស់តុលាការ”⁵³ ការប្រព្រឹត្តរបស់មេធាវីជាតិគឺពិតជាបានរំលោភដល់វិធាន ៣៨ និងអាចរំលោភផងដែរវិធាន ៣៥⁵⁴។ នៅចុងបញ្ចប់ អង្គជំនុំជម្រះបានបង្គាប់ទៅ DSS “នូវសេចក្តីសម្រេចបច្ចុប្បន្ននេះស្តីអំពី [...] លែងចូលរួមយ៉ាងសកម្មនៅក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីលើបណ្តឹងសាទុក្ខតទៅទៀត” និង “កំណត់ពីការចំណាយដែលជាបន្ទុករបស់ អវតក ទៅលើសេវាកម្មផ្នែកច្បាប់របស់សហមេធាវីជាតិ និងអន្តរជាតិនៅក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០១”⁵⁵។ មេធាវីការពារក្តីកត់សម្គាល់ថា វិធានការចុងក្រោយនេះគឺ គួរឱ្យអស់សំណើចខ្លាំងណាស់ ដោយសារតែយ៉ាងហោចណាស់មានចៅក្រមអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលមួយរូបត្រូវបានមើលឃើញកំពុងតែដេកនៅក្នុងអំឡុងពេល

⁵⁰ ឯកសារ F30/17, “ដីកាកំណត់កាលបរិច្ឆេទបន្តសវនាការលើបណ្តឹងសាទុក្ខ”, ថ្ងៃទី ២៣ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១៥, ទំព័រ ៤ (“ដីកាកំណត់ពេលវេលាបន្តសវនាការលើបណ្តឹងសាទុក្ខ”)។

⁵¹ ឯកសារ F30/17, ដីកាកំណត់ពេលវេលាបន្តសវនាការលើបណ្តឹងសាទុក្ខ, ទំព័រ ៣។

⁵² ឯកសារ F30/18 “សេចក្តីសម្រេចស្តីពីការប្រព្រឹត្តរបស់សហមេធាវីការពារក្តី នួន ជា ក្នុងអំឡុងពេលសវនាការលើបណ្តឹងសាទុក្ខកាលពីថ្ងៃទី ១៧ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៥” ២៧ មករា ២០១៦ (“សេចក្តីសម្រេចដាក់ទណ្ឌកម្មមេធាវីការពារក្តី”)

⁵³ ឯកសារ F30/18 “សេចក្តីសម្រេចដាក់ទណ្ឌកម្មមេធាវីការពារក្តី” កថាខណ្ឌ ២៨។

⁵⁴ ឯកសារ F30/18 “សេចក្តីសម្រេចដាក់ទណ្ឌកម្មមេធាវីការពារក្តី” កថាខណ្ឌ ៣២ ដល់ ៣៣។

⁵⁵ ឯកសារ F30/18 “សេចក្តីសម្រេចដាក់ទណ្ឌកម្មមេធាវីការពារក្តី” កថាខណ្ឌ ៣៥។

សវនាការលើបណ្តឹងសាទុក្ខ និងថាមានចៅក្រមមួយរូបហាក់បីដូចជាមានការយល់ដឹងលម្អិតអំពីសំណុំរឿង ដោយមិនបាច់លើកអំពីប្រវត្តិសាស្ត្រប្រទេសរបស់គាត់ បើទោះជាខ្លួនមានរយៈពេលរាប់ឆ្នាំដើម្បីពិនិត្យក៏ដោយ ដូចដែលបានឃើញនៅក្នុងពេលសួរដេញដោលសាក្សីនៅអំឡុងពេលសវនាការថា: “នៅក្នុងអំឡុងពេលរបបប៉ុលពត ពុំមានវិទ្យុផ្សាយសម្រាប់ប្រើដើម្បីផ្សព្វផ្សាយ និងអូសទាញប្រជាជន។ ចុះហេតុអ្វីអ្នកអាចអូសទាញប្រជាជនឱ្យចូលរួមកាន់តែច្រើន?”⁵⁶។

ជាងនេះទៅទៀត វិធានការនេះបានបង្ហាញថា ការធ្វើមិនដឹងមិនលឺរបស់អង្គជំនុំជម្រះដែលថា តាមពិតទៅមេធាវីត្រូវបានចំណាយតែទៅលើតែសំណុំរឿងមួយប៉ុណ្ណោះ តែតាមពិតទៅមេធាវីការពារក្តីគឺមានភាពមមាញឹកជាប្រចាំទៅនឹងការងារសម្រាប់សំណុំរឿង ០០២/០១ និង ០០២/០២។ នេះមិនគ្រាន់តែថា មេធាវីការពារក្តីត្រូវបានទូទាត់មិនគ្រប់គ្រាន់ទេ និងធ្វើការច្រើននោះទេ វាក៏មានន័យផងដែរថា នៅពេលខ្លួនមិនបានធ្វើសម្រាប់បណ្តឹងសាទុក្ខ គឺត្រូវបានប្រើប្រាស់ពេញម៉ោងសម្រាប់ការរៀបចំសវនាការ។

ង. សំណើបន្ទាន់

- 17. ដូចដែលបានកត់សម្គាល់ខាងលើ មេធាវីការពារក្តី និង នួន ជា មានភាពងឿងឆ្ងល់យ៉ាងខ្លាំង ទាក់ទងនឹងរឿងដីចម្កែករបស់ អវតក និងអំពីដំណើរការបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ដែលនាំឱ្យខ្លួនមានបំណងចូលរួមដោយមិនពេញលេញនៅក្នុងសវនាការបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍។ បើទោះជាយ៉ាងនេះក៏ដោយ ក៏មេធាវីការពារក្តីគិតថា វាចាំបាច់ណាស់ដើម្បីដាក់សំណើនេះ បើទោះជាវាហាក់បីដូចជាឥតប្រយោជន៍ក៏ដោយ។ ខ្លួនធ្វើដូចនេះគឺដោយសារតែយល់ឃើញថា ភស្តុតាងដែលមិនបានគិតគូរដោយសេចក្តីសម្រេចមិនសមហេតុផលលើសំណើដោយសមហេតុផលនេះ គឺមានសារៈសំខាន់សម្រាប់សាធារណៈជន និងកត់ត្រាទុកថា មេធាវីការពារក្តីត្រូវតែព្យាយាមគ្រប់មធ្យោបាយទាំងអស់ដើម្បីធានាថា ភស្តុតាងសំខាន់បែបនេះគឺមិនត្រូវបានកប់ចោល។
- 18. នៅពេលដែលអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលមិនបានចេញសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួនក្នុងការដាក់ទណ្ឌកម្មមេធាវីការពារក្តីក្នុងរយៈពេលពីរខែចំពោះការចោទប្រកាន់ថាបានប្រមាថនោះ រហូតកាលបរិច្ឆេទនៃសំណើបន្ទាន់ អង្គជំនុំជម្រះពុំបានផ្តល់សំអាងហេតុចំពោះសេចក្តីសម្រេចលើសំណើសុំដាក់ភស្តុតាង ឬបញ្ជាក់ថា ការផ្តល់សំអាងហេតុអាចនឹងមាននៅពេលណាឡើយ។ មកដល់ពេល

⁵⁶ ប្រតិចារិក ថ្ងៃទី ០៦ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០១៥ (ទាត់ ធឿន, F1/3.1) ទំព័រ ១២០ បន្ទាត់ ៧ ដល់៩។

នេះគឺមានរយៈពេលជាងបីខែហើយ ចាប់តាំងពីពេលដែលអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលបានចេញសេចក្តីសម្រេចសលើសំណើដែលមិនទាន់បានសម្រេច និងមានរយៈពេល១៦ខែ ចាប់តាំងពីមេធាវីការពារក្តីបានដាក់សំណើលើកទី១⁵⁷ក្នុងចំណោមសំណើជាច្រើន ដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចលើសំណើ ដែលមិនទាន់បានសម្រេច។

19. យោងករណីដូចលើកឡើងខាងលើ នៅពេលនេះមេធាវីការពារក្តីសូមដាក់សំណើបន្ទាន់សុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល៖

(ក) ពិចារណាសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួនឡើងវិញ៖

- (i) ក្នុងការមិនកោះហៅសាក្សី ហេង សំរិន និង Robert Lemkin, និង
- (ii) ក្នុងការមិនទទួលយកភស្តុតាងនូវកំណត់សម្គាល់ និងប្រតិចារិករបស់លោក Lemkin ឬជាជម្រើសមួយទៀត

(ខ) ផ្តល់សំអាងហេតុពេញលេញជាបន្ទាន់ចំពោះសេចក្តីសម្រេចលើសំណើសុំដាក់ភស្តុតាងមុនពេលបន្តសវនាការបណ្តឹងសាទុក្ខ

20. នួន ជា បានណែនាំមេធាវីការពារក្តីថា ក្នុងករណីដែលសំណើណាមួយត្រូវបានឯកភាព នៅពេលនោះមេធាវីការពារក្តីអាចពិចារណាអំពីការចូលរួមពេញលេញក្នុងសវនាការបណ្តឹងសាទុក្ខ។

III. បរិបទដែលសំណើសុំសាក្សី និងភស្តុតាងបន្ថែមទាំងនេះត្រូវបានធ្វើឡើង

ក. ផលប៉ះពាល់ពី “បាបពីកំណើត”

(i) នៅដំណាក់កាលមុនសវនាការ

21. មេធាវីការពារក្តីពុំបានដាក់សំណើសុំភស្តុតាង និងសាក្សីបន្ថែមយ៉ាងច្រើននោះ ដោយគ្រាន់តែដើម្បីធ្វើយ៉ាងណាឱ្យមេធាវីការពារក្តីបានអនុវត្តយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់នូវអ្វីដែលអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលបាន

---

⁵⁷ F2 “សំណើសុំឱ្យទទួល និងពិចារណាទៅលើភស្តុតាងបន្ថែមទាក់ទងនឹងបណ្តឹងសាទុក្ខប្រឆាំងនឹងសាលក្រមរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងនៅក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០១” ១ កញ្ញា ២០១៤ (“សំណើលើកទីមួយសុំភស្តុតាងបន្ថែម”)។

ពិពណ៌នាថាជា “សិទ្ធិនីតិវិធីដែលមាន” ចំពោះ នួន ជា^{៥៨}។ មេធាវីការពារក្តីក៏ពុំបានដាក់សំណើសុំ ភ័ស្តុតាង និងសាក្សីបន្ថែមយ៉ាងច្រើននោះដើម្បីបង្កើតជាផ្នែកមួយនៃផែនការរៀបចំវេរឱ្យអង្គជំនុំ ជម្រះរាជក្រឹត្យ ព្រមទាំងបង្អាក់ និងពន្យារកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីដូចអ្វីដែលសហព្រះរាជអាជ្ញាបាន លើកឡើងដដែលៗនោះក៏ទេដែរ^{៥៩}។ មេធាវីការពារក្តីបានដាក់សំណើសុំភ័ស្តុតាង និងសាក្សីបន្ថែម យ៉ាងច្រើននោះដោយសារវាកើតចេញពីលទ្ធផលនៃសេចក្តីសម្រេចរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ដែលមានកំហុសតាំងនៅមុនពេលចូលក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០១ ហើយដែលទទួលយកជាបន្ត បន្ទាប់ដោយអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង។ សេចក្តីសម្រេចដែលមានកំហុសនេះស្តែងចេញច្បាស់នូវ កំហុសនីតិវិធីយ៉ាងសន្លឹកសន្លាប់ ផ្ទុយយ៉ាងជាក់ស្តែងទៅនឹងច្បាប់ ដោយសារសេចក្តីសម្រេចនេះ បានបង្ហាញការវិភាគរបស់មេធាវីការពារក្តីនៅក្នុងសារណាបណ្តឹងសាទុក្ខលើអង្គសេចក្តីអំពី កំហុសនីតិវិធីផ្សេងទៀត ដែលបានប្រព្រឹត្តឡើងនៅក្នុងការជំនុំជម្រះក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០១។ សេចក្តីសម្រេចនេះដែលជា “បាបពីកំណើត” គឺជា *ការដកហូតសិទ្ធិទាំងស្រុងរបស់មេធាវីការពារក្តី លើគ្រប់ទិដ្ឋភាពក្នុងការធ្វើការស៊ើបអង្កេតដោយខ្លួនឯង និងបន្តមិនឱ្យស៊ើបអង្កេតនៅគ្រប់ទិដ្ឋភាព នៅមុនពេលជំនុំជម្រះ។* ដូចដែលមេធាវីការពារក្តីបានអះអាងនៅក្នុងបណ្តឹងសាទុក្ខរបស់ខ្លួនថា ប្រព័ន្ធច្បាប់ស៊ីវិល និងខំមិនឡើងពីរទទួលស្គាល់ថា ជនជាប់ចោទមានតួនាទីស្នូលនៅក្នុងការ ស៊ើបអង្កេតដោយ នៅក្នុងប្រព័ន្ធច្បាប់ស៊ីវិល អនុញ្ញាតឱ្យមេធាវីការពារក្តីមានវត្តមាន ចូលរួម និង ស្តាប់ចម្លើយសាក្សីនៅក្នុងអំឡុងពេលសម្ភាសន៍ដែលបានធ្វើឡើងដោយសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត

⁵⁸ សូមមើល អ.វ.ត.ក ផែនការបញ្ចប់ អ.វ.ត.ក (វិសោធនកម្មលើកទី៧) ចុះថ្ងៃទី ៣១ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១៥ អាចរកមើលបាន តាមរយៈគេហទំព័រ http://www.eccc.gov.kh/sites/default/files/ECCC_Completion_Plan_Rev_7.pdf កថាខណ្ឌ៤៥។

អ.វ.ត.ក ផែនការបញ្ចប់ អ.វ.ត.ក (វិសោធនកម្មលើកទី៦) ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៥ អាចរកមើលបានតាមរយៈ គេហទំព័រ http://www.eccc.gov.kh/sites/default/files/ECCC_Completion_Plan_Rev_6.pdf កថាខណ្ឌ៤០។

⁵⁹ សូមមើល ខ. ឯកសារ F2/8/5 “ចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាទៅនឹងសំណើលើកទី៦របស់ នួន ជា សុំឱ្យមានការ ពិចារណា និងទទួលយកភ័ស្តុតាងបន្ថែមទាក់ទងនឹងបណ្តឹងសាទុក្ខប្រឆាំងនឹងសាលក្រមនៅក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០១” ចុះថ្ងៃទី ១៤ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០១៥ កថាខណ្ឌ ៣, ៤, ៧, ១៣, ១៨, ២១, ២៦, ២៧, ៣៥, ៣៩, ៤១, ៥០, ៥៦, ៥៩, ៦១, ៨២, ៨៣, ៩០, ៩២, ៩៧ និង ១០៥។ ឯកសារ F2/8/5 “ចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាទៅនឹងសំណើលើកទី៤របស់ នួន ជា ស្នើសុំ ឱ្យពិចារណា និងទទួលយកភ័ស្តុតាងបន្ថែមទាក់ទងនឹងបណ្តឹងសាទុក្ខប្រឆាំងនឹងសាលក្រមនៅក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០១” ចុះថ្ងៃ ទី ៣០ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១៥ កថាខណ្ឌ ៥។ ឯកសារ F2/7/1 “ចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាទៅនឹងសំណើទីប្រាំរបស់ នួន ជា សុំឱ្យពិចារណា និងទទួលយកភ័ស្តុតាងបន្ថែមទាក់ទងនឹងបណ្តឹងសាទុក្ខប្រឆាំងនឹងសាលក្រមរបស់អង្គជំនុំជម្រះ សាលាដំបូង ក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០១” ចុះថ្ងៃទី ១៣ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០១៥ កថាខណ្ឌ ៣។

នៅមុនអំឡុងពេលសវនាការ។ ហើយនៅក្នុងប្រព័ន្ធខំមិនឡ អនុញ្ញាតឱ្យជនជាប់ចោទធ្វើការស៊ើបអង្កេតដោយឯករាជ្យខ្លួនឯង⁶⁰។

22. ការហាមឃាត់នេះមិនឱ្យមេធាវីការពារក្តីចូលរួមក្នុងការស៊ើបអង្កេត ចាប់ផ្តើមពីលិខិតពីសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត បានធ្វើជូនមេធាវីការពារក្តី ដោយហាមឃាត់ជនជាប់ចោទទាំងអស់នៅក្នុងសំណុំរឿង ០០២ មិនឱ្យអនុវត្តសិទ្ធិជាសកលរបស់ខ្លួនក្នុងការស៊ើបអង្កេតលើការចោទប្រកាន់តាមបើទោះតាមច្បាប់ស៊ីវិល ឬមិនឡ⁶¹។ ដូច្នោះ មេធាវីការពារក្តីរងការគម្រាមកំហែងក្រោមទណ្ឌកម្មវិន័យ និងបណ្តឹងអាជ្ញាចំពោះការបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរណាមួយដោយខ្លួនឯង ហើយមេធាវីការពារក្តីក៏ត្រូវបានហាមឃាត់មិនឱ្យមានវត្តមាន និងចូលរួមនៅក្នុងការស្តាប់ចម្លើយដែលបានធ្វើឡើងដោយសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតទៀតផង។ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត Lemonde បានបញ្ជាក់ថា ជនជាប់ចោទមានសិទ្ធិតទល់នឹងភស្តុតាងប្រឆាំងនឹងខ្លួន សិទ្ធិនេះអាចត្រូវបានប្រើប្រាស់ “នៅដំណាក់កាលសវនាការ [ដោយពិនិត្យ] សាក្សីនាមួយប្រឆាំងនឹងខ្លួនហើយដែលខ្លួនមិនបានតទល់នៅក្នុងអំឡុងពេលស៊ើបអង្កេត”⁶²។ ខ្លាំងជាងនេះទៅទៀតនោះ សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបានច្រានចោលភ្លាមៗស្ទើរតែគ្រប់សំណើទាំងអស់ចំនួន ១៩ សុំឱ្យបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរដែលមេធាវីការពារក្តីបានដាក់ដើម្បីស្នើសុំឱ្យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរឱ្យបានពេញលេញលើចំណុចស៊ើបសួរសារធាតុ ពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចការពារក្តីរបស់គាត់⁶³ ដោយបានសម្រេចមិនយក ចិត្តទុកដាក់ ឬក៏បដិសេធដោយមានហេតុផលតិចតួចបំផុត⁶⁴។

23. អាស្រ័យហេតុនេះ មេធាវីការពារក្តីបានដាក់សំណើសុំម្តង ហើយម្តងទៀតជូនទៅសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត និងអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដោយបានស្នើសុំឱ្យជួសជុលកំហុសនេះ ហើយបានគូស

⁶⁰ ឯកសារ F16 បណ្តឹងសាទុក្ខ កថាខណ្ឌ ៣២។
⁶¹ A110/I អនុស្សាវរណៈពីការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត “ការឆ្លើយតបទៅនឹងលិខិតរបស់លោកចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៧ ស្នើពីការស៊ើបអង្កេត” ថ្ងៃទី ១០ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០០៨។ សូមមើលផងដែរ F16 បណ្តឹងសាទុក្ខ កថាខណ្ឌ ៣១ ដល់ ៣២។
⁶² A110/I អនុស្សាវរណៈពីការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត “ការឆ្លើយតបទៅនឹងលិខិតរបស់លោកចុះថ្ងៃទី ២០ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៧ ស្នើពីការស៊ើបអង្កេត” ទំព័រ២។ មើលផងដែរឯកសារ F16 បណ្តឹងសាទុក្ខ កថាខណ្ឌ ៣១។
⁶³ សូមមើល ឯកសារ F16 បណ្តឹងសាទុក្ខ កថាខណ្ឌ ៣៦។
⁶⁴ សូមមើល ឯកសារ F16 បណ្តឹងសាទុក្ខ កថាខណ្ឌ ៣២-៣៣, ៣៦, ៣៩។

បញ្ជាក់ព្យួរសកម្មភាពកំហុសទៅមិនត្រឹមតែទៅលើសិទ្ធិរបស់ ខ្លួន ជា ក្នុងការបង្ហាញការការពារក្តី តទល់នឹងភ័ស្តុតាងដាក់បន្ទុក ប៉ុន្តែថែមទាំងសិទ្ធិទទួលបានសមភាពរវាងគូភាគីក្តី។ ផ្ទុយពី ខ្លួន ជា ដែលត្រូវបានហាមឃាត់មិនឱ្យធ្វើការស៊ើបអង្កេត សហព្រះរាជអាជ្ញាបែបជាធ្វើការស៊ើបអង្កេតលើ ការចោទប្រកាន់ដោយសេរីនៅពេញមួយឆ្នាំ ហើយបានសរសេរនូវសារណាយ៉ាងរឹងមាំជូនសហចៅ ក្រមស៊ើបអង្កេត។ ដោយរួមមានដូចជា ដីការបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរ ដីការបញ្ជូនរឿងឱ្យស៊ើបសួរ បន្ថែមនៅក្នុងអំឡុងពេលស៊ើបអង្កេត និងដីកាសន្និដ្ឋានស្ថាពរនៅពេលចុងបញ្ចប់ការស៊ើបអង្កេត។ តាមរយៈការរាប់របស់មេធាវីការពារក្តី សារណាទាំងអស់នោះមានរហូតដល់ជាង *មួយពាន់ទំព័រ* ឯណោះ។

24. សហព្រះរាជអាជ្ញាពេញចិត្តដែលថា ការទាមទាររបស់មេធាវីការពារក្តីមិនត្រូវបានរាប់បញ្ចូលនៅ ក្នុងការស៊ើបអង្កេតត្រូវបានបដិសេធដោយសំណើសុំឱ្យស៊ើបអង្កេតជាច្រើនទាំងនេះ។ ហើយ ក៏រីករាយដែលថា សេចក្តីសម្រេចរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតត្រូវបានពិនិត្យដោយអង្គបុរេជំនុំ ជម្រះ។ វាក្មេងឱ្យអស់សំណើដែល សហព្រះរាជអាជ្ញាក្នុងពេលនេះធ្វើការជំទាស់ទៅនឹងមេធាវី ការពារក្តីដែលថា ខ្លួនមិនបានព្យាយាមឱ្យអស់សមត្ថភាពក្នុងកាលៈទេសៈលំបាកដើម្បីចូលរួមក្នុង ការស៊ើបអង្កេត។ ប្រសិនបើមេធាវីការពារក្តីមិនបានធ្វើដូច្នោះ ខ្លួននឹងពិតជាត្រូវបានស្តីបន្ទោសថា ខ្វះខាតខិតខំប្រឹងប្រែងសមហេតុផល។ វាពិតណាស់ហើយថា ឱកាសក្នុងការធ្វើសំណើឱ្យស៊ើប អង្កេតមិនដូចគ្នាទៅនឹងការស៊ើបអង្កេតដោយឯករាជ និងប្រកបដោយសារធាតុនោះទេ។ វាពិត ណាស់ហើយថា សិទ្ធិជាមូលដ្ឋានរបស់ជនជាប់ចោទក្នុងការស៊ើបអង្កេតលើបទចោទប្រឆាំងនឹង ខ្លួន គឺមិនត្រូវបានប្រើប្រាស់ដោយជនជាប់ចោទ ក្នុងការស្នើសុំឱ្យបុគ្គលណាម្នាក់ឱ្យប្រើប្រាស់ *ធនាគារសិទ្ធិរបស់ខ្លួន*ដើម្បីស៊ើបអង្កេតជំនួសខ្លួននោះទេ។ ជាការពិតណាស់សេចក្តីសម្រេចរបស់ អង្គបុរេជំនុំជម្រះដែលសហព្រះរាជអាជ្ញាយោងទៅលើនោះ គឺមិនបានគ្រប់ដណ្តប់លើសារធាតុ របស់សំណើទាំងអស់នោះទេ។ សេចក្តីសម្រេចនេះគ្រាន់តែលើកឡើងថា សហចៅក្រមស៊ើប អង្កេតបានអនុវត្តនៅរង្វង់ធនាគារសិទ្ធិរបស់ខ្លួនក្នុងការគ្រប់គ្របការស៊ើបអង្កេត *របស់ខ្លួន*⁶⁵។

(ii) **ដំណាក់កាលសវនាការ**

⁶⁵ សូមមើលជាទូទៅ F17/1 “ចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាទៅនឹងបណ្តឹងសាទុក្ខក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០១” ២៤ មេសា ២០១៥ កថាខណ្ឌ ៧៩។

- 25. កិច្ចស៊ើបសួរបានទទួលរងនូវអានុភាពប៉ះពាល់យ៉ាងធំធេងដោយសារផលវិបាក ទើបនៅទីបំផុត មេធាវីការពារក្តី បានជំទាស់ (មិនបានជោគជ័យ) នឹងធម្មនុរូបនៃសំណុំរឿងទាំងមូល និងស្នើសុំ ឱ្យផ្អាកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី⁶⁶។ ដូចនឹងសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតដែរ នៅចំពោះមុខខ្លួន ចៅក្រម នៃអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានបិទលទ្ធភាពយ៉ាងមានប្រសិទ្ធភាព មិនឱ្យមេធាវីការពារក្តីចូលរួម នៅក្នុងការបង្កើតមូលដ្ឋានភស្តុតាងសម្រាប់ការជំនុំជម្រះ ពោលគឺបានច្រានចោលស្ទើរតែរាល់ សំណើសុំសាក្សីរបស់មេធាវីការពារក្តី រួមទាំងសំណើសុំសាក្សីសំខាន់ ដែលនឹងយកមកពិភាក្សា បន្ថែមនៅក្នុងចំណុចខាងក្រោម⁶⁷។ សេចក្តីសម្រេចទាំងនេះនាំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងសរសេរ សាលក្រម ដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋានភស្តុតាងតែម្ខាង និងមានកំហុសយ៉ាងខ្លាំង ដែលជាហេតុ រំលោភលើការធានានូវសិទ្ធិជាសារវន្តមួយចំនួនរបស់ នួន ជា ក្នុងការទទួលបានការជំនុំជម្រះដោយ យុត្តិធម៌នៅក្នុងដំណើរការនេះរហូតមក។
- 26. ដូច្នោះ សំណើសុំសាក្សី និងភស្តុតាងបន្ថែមរបស់មេធាវីការពារក្តីអាចត្រូវបានមើលឃើញមួយផ្នែក ថាជាប្រតិកម្មទៅនឹងការវិវឌ្ឍថ្មីៗនៅក្នុងការស៊ើបអង្កេត និងការជំនុំជម្រះក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០១ និងទៅនឹងសាលក្រមមិនគ្រប់ជ្រុងជ្រោយដែលនាំឱ្យមានលទ្ធផលបែបនេះ។ មេធាវីការ ពារក្តីបានដាក់សំណើសុំរបស់ខ្លួន និងជាពិសេសសំណើសុំស្តាប់សាក្សីសំខាន់របស់ខ្លួននៅក្នុង បណ្តឹងសាទុក្ខ ដោយសារទទួលស្គាល់នូវអំណាចធំធេងរបស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលអនុ លោមតាមវិធាន ១០៤(១) នៃវិធានផ្ទៃក្នុងរបស់ អ.វ.ត.ក “ដោយខ្លួនអាចបើកការពិនិត្យលើភស្តុ តាង និងស្វែងរកភស្តុតាងថ្មីដើម្បីសម្រេចលើបញ្ហាទាំងនេះ” មេធាវីការពារក្តីដាក់សំណើនេះដោយ មានក្តីរំពឹងថា អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលអាចប្រកាន់យកវិធានការស្មើភាព និង ត្រឹមត្រូវជាង បើទោះជាខ្លួនកត់សម្គាល់ថា សេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះនៅលើសំណើដែលមិនទាន់ សម្រេច វាជាសញ្ញាមួយដែលថា ការរំពឹងនេះវានឹងខុសស្រឡះ ដោយសារតែអង្គជំនុំជម្រះបាន បដិសេធចោលសំណើទាំងពីររបស់មេធាវីការពារក្តីស្នើឱ្យអង្គជំនុំជម្រះបើកការស៊ើបអង្កេតទៅលើ

---

⁶⁶ ឯកសារ E51/3 “អញ្ញត្រកម្មរួមបញ្ចូលគ្នា” ចុះថ្ងៃទី ២៥ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១១ កថាខណ្ឌ ៧៣។ សូមមើលផងដែរ ឯកសារ F16 បណ្តឹងសាទុក្ខ កថាខណ្ឌ ៣៩។

⁶⁷ សូមមើល កថាខណ្ឌ ២៦ ដល់ ៤៦ ខាងក្រោម។

ព្រឹត្តិការណ៍ដែលបានលើកឡើងនៅក្នុងសក្តិកម្ម សំ សិទ្ធិ⁶⁸ និងបានហាមឃាត់មេធាវីការពារក្តីក្នុង ការស៊ើបអង្កេតដោយខ្លួនឯង⁶⁹។

ខ. ផលប៉ះពាល់ពីការជ្រៀតជ្រែកខាងនយោបាយ

27. សំណើសុំសាក្សី និងភស្តុតាងបន្ថែមរបស់មេធាវីការពារក្តីត្រូវបានធ្វើឡើង ក៏ដោយសារផលនៃការ ជ្រៀតជ្រែកខាងនយោបាយយ៉ាងខ្លាំង ដែលសាលាក្តីនេះមានការពាក់ព័ន្ធចាក់ស្រេះដោយជៀស មិនរួច។ ឧទាហរណ៍ ត្រឹមតែប៉ុន្មានថ្ងៃក្រោយការប្រកាសសាលក្រមនេះ ថេត សម្បត្តិ ផលិតករ ខ្សែភាពយន្តរឿងសត្រូវប្រជាជនឯង ដែលបច្ចុប្បន្នកំពុងនិរទេសខ្លួនរស់នៅក្នុងសហរដ្ឋអាមេរិក បានផ្តល់កិច្ចសម្ភាសន៍មួយជូនដល់វិទ្យុសំឡេងសហរដ្ឋអាមេរិក។ លោក ថេត សម្បត្តិ បានពិពណ៌ នាអំពីសាក្សីមួយចំនួនដែលបានប្រាប់គាត់ថា “អ្នកដែលផ្តួចផ្តើមគំនិតទៅសម្លាប់ទាហាន លន់ នល់ មិនមែន នួន ជា ទេ... មនុស្សជាច្រើនដែលនៅស្ថិតក្នុងរដ្ឋាភិបាលបានផ្តួចផ្តើមគំនិតសម្លាប់ ប្រជាជន ហើយពួកគេនៅរស់រានមានជីវិតនៅឡើយ”⁷⁰ ប៉ុន្តែសាក្សីទាំងនេះខ្លាចក្នុងការមកផ្តល់ សក្តិកម្មនៅសាលាក្តី ពីព្រោះពួកគេបាននិយាយថា “អញ្ចឹងបើខ្ញុំនិយាយទៅគេមិនសម្លាប់ខ្ញុំ”⁷¹។ ភស្តុតាងនេះនឹងត្រូវបានដាក់បញ្ចូលដោយផ្ទាល់ទៅលើការរកឃើញក្នុងសាលក្រម ដែលថា នួន ជា ទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌទៅលើការសម្លាប់ទាហាន និងមន្ត្រី សាធារណៈរដ្ឋ ដូចដែលបាន ចោទប្រកាន់នៅក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០១។ លោក សម្បត្តិ ក៏បានពន្យល់ផងដែរថា ខ្សែភាពយន្ត ឯកសារទីពីរដែលនឹងចេញផ្សាយក្នុងពេលឆាប់ៗខាងមុនដោយមាន Robert Lemkin ជាផលិតករ

⁶⁸ សំ សិទ្ធិ ជាសាក្សីមួយក្នុងចំណោមសាក្សីទាំងបីរបស់មេធាវីការពារក្តីដែលអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលយល់ព្រមកោះហៅ (សូមមើល កថាខណ្ឌ២)។ មេធាវីការពារក្តីស្នើ សក្តិកម្មគាត់ព្រោះព័ត៌មានដែលគាត់ផ្តល់ជូនគឺអាចសាកល្បងភាពអាចជឿជាក់ បាន ដោយពិចារណាអំពីភាពពាក់ព័ន្ធសំខាន់ នៅក្នុងសាលក្រម ហើយដែលគាត់ជាសាក្សីតែម្នាក់គត់ដែលបានឃើញព្រឹត្តិការណ៍ ដែលមានសារសំខាន់សម្រាប់អង្គជំនុំជម្រះដែលថា មានគោលនយោបាយកំណត់គោលដៅលើទាហាន និងមន្ត្រី សាធារណ រដ្ឋ (សូមមើល F16 បណ្តឹងសាទុក្ខ កថាខណ្ឌ ៥៩៨)។ ការស៊ើបអង្កេតបន្ថែមដែលខ្លួនបានស្នើសុំទាក់ទងនឹងភស្តុតាងដែលគាត់ បានផ្តល់ជូន មានរួមទាំងសាក្សីដែលឃើញព្រឹត្តិការណ៍ ដែលជាលើកដំបូងដែលមេធាវីការពារក្តីបានដឹងពីវត្តមាន។ សូមមើល “សំណើសុំឱ្យស៊ើបអង្កេតព្រឹត្តិការណ៍នៅក្នុងសក្តិកម្ម សំ សិទ្ធិ” ថ្ងៃទី ៧ ខែ កញ្ញា ២០១៥ (សំណើសំ សិទ្ធិ) កថាខណ្ឌ ៣១។

⁶⁹ សូមមើល F28 “សំណើសុំឱ្យបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរទៅលើព្រឹត្តិការណ៍នានាដែលពិពណ៌នានៅក្នុងអំឡុងពេលនៃការផ្តល់ សក្តិកម្ម សំ សិទ្ធិ” ៧ សីហា ២០១៥ កថាខណ្ឌ ៣១។ ឯកសារ F2/9 “សេចក្តីសម្រេចលើសំណើសុំ” ទំព័រ៧។

⁷⁰ ឯកសារ F2 សំណើលើកទីមួយសុំភ័ស្តុតាងបន្ថែម ទំព័រ ៥ (គូសបញ្ជាក់បន្ថែម)។

⁷¹ ឯកសារ F2 សំណើលើកទីមួយសុំភ័ស្តុតាងបន្ថែម ទំព័រ ៥ (គូសបញ្ជាក់បន្ថែម)។

នោះ នឹង “បញ្ជាក់អំពីការបង្ហាញអំពីជម្លោះដែលគេហៅថា សង្គ្រាមស៊ីវិលសម្ងាត់នៅក្នុងរបបខ្មែរក្រហម ហៅថា ជម្លោះផ្ទៃក្នុងយោបាយនៅក្នុងរបបខ្មែរក្រហម។ ហើយនឹងបង្ហាញអំពីអ្វីនៅពីខាងក្រោយការកាប់សម្លាប់នោះ”⁷²។ អាស្រ័យហេតុនេះ សំណើសុំភ័ស្តុតាងបន្ថែមលើកទីមួយរបស់មេធាវីការពារក្តី និងឯកសារមួយចំនួនដែលបានដាក់នាពេលក្រោយមកទៀត ផ្តោតលើការស្នើសុំភ័ស្តុតាងដែលមេធាវីការពារក្តីបានដឹងតាមរយៈកិច្ចសម្ភាសន៍របស់លោក សម្បត្តិ⁷³។

28. ម្យ៉ាងវិញទៀត សំណើសុំមួយចំនួនផ្សេងទៀតរបស់មេធាវីការពារក្តីផ្តោតលើភ័ស្តុតាងដែលទើបតែរកបាននៅក្នុងដំណើរការស៊ើបអង្កេតក្នុងសំណុំរឿង ០០៣ និង ០០៤ ហើយទើបតែបានដាក់បង្ហាញជូនដល់មេធាវីការពារក្តីនៅក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០២ តែប៉ុណ្ណោះ⁷⁴។ ភស្តុតាងនេះត្រូវបានបន្តប្រមូល បោះទោះជាបណ្តឹងសាទុក្ខកំពុងធ្វើឡើងក៏ដោយ និងខ្លះទៀតថែមទាំងនៅបន្ទាប់ ពីមេធាវីការពារក្តីបានដាក់សំណើលើកទីប្រាំ និងទីប្រាំមួយរបស់ខ្លួនដោយផ្តោតទៅលើការដាក់បង្ហាញនេះ⁷⁵។ ដូចមេធាវីការពារក្តីបានពន្យល់នៅក្នុងសំណើសុំភ័ស្តុតាងបន្ថែមលើកទីប្រាំមួយករណីនេះគ្មានអ្វីគួរឱ្យភ្ញាក់ផ្អើលនោះទេ ហើយបានកើតឡើង មិនមែនដោយសារវិសាលភាពនៃសំណុំរឿង ០០២/០២ ផ្តល់លទ្ធភាពឱ្យពិនិត្យស្រាវជ្រាវមើលបញ្ហាធំធេងជាងក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០១ ប៉ុន្តែអ្វីដែលសំខាន់នោះ គឺដោយសារសំណុំរឿង ០០៣ និង ០០៤ ទាក់ទងនឹងការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌនៅថ្នាក់ក្រោមៗ។ នេះជាទស្សនវិស័យយល់ឃើញមួយដែលមានចេតនាដកចេញពីក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០១ ដោយសារការជ្រៀតជ្រែកផ្ទៃក្នុងយោបាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលមានសមាជិកជាន់ខ្ពស់បំផុតរបស់ខ្លួនធ្លាប់ជាអតីតសមាជិកដែលមានឋានន្តរសក្តិនៃ ប.ក.ក ដែលនឹងអាចត្រូវបានឆ្លើយដាក់ ប្រសិនបើទស្សនវិស័យនេះត្រូវបានពិនិត្យស្រាវជ្រាវមើល⁷⁶ ដោយសារវិសាលភាពនៅក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០១ និងភាពកាន់តែ

⁷² ឯកសារ F2 សំណើលើកទីមួយសុំភ័ស្តុតាងបន្ថែម ទំព័រ ៧ (គូសបញ្ជាក់បន្ថែម)។
⁷³ ឯកសារ F2 សំណើលើកទីមួយសុំភ័ស្តុតាងបន្ថែម។ ឯកសារ F2/4/3/3/1 ចម្លើយតបលើឃ្លុតវីដេអូរបស់ Lemkin និងសម្បត្តិ។ ឯកសារ F2/4/3/3/6/1 ប្រតិចារឹក និងសារណាអំពី “ជម្លោះ”។
⁷⁴ ឯកសារ F2/4 សំណើលើកទីបីសុំភ័ស្តុតាងបន្ថែម។ ឯកសារ F2/7 សំណើលើកទីប្រាំសុំភ័ស្តុតាងបន្ថែម។ ឯកសារ F2/8 សំណើលើកទីប្រាំមួយសុំភ័ស្តុតាងបន្ថែម។
⁷⁵ សូមមើលឯកសារដែលដាក់បង្ហាញដល់មេធាវីការពារក្តីដែលមេធាវីការពារក្តីទើបតែទទួលបាននៅថ្ងៃទី ៣ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១៦ គឺតែប៉ុន្មានថ្ងៃនៅមុនពេលដាក់សំណើនេះ។ ឯកសារ E319/40 ថ្ងៃទី២៩ មករា ២០១៦។
⁷⁶ សូមមើល ឯកសារ F2/8 សំណើលើកទីប្រាំមួយសុំភ័ស្តុតាងបន្ថែម។

ខិតជិតគ្នារបស់អ្នកដឹកនាំផ្នែកក្រោម នៅក្នុងព្រឹត្តិការណ៍ដែលបានកើតឡើង។ ការគិតនេះ នឹង ត្រូវ បានពិនិត្យប្រសិនបើមេធាវីការពារក្តីត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យចូលរួមដោយប្រសិទ្ធិភាពនៅក្នុងការស៊ើប អង្កេត។ យើងអាចមានចម្ងល់ថា ការដាក់ភស្តុតាងថ្មី និងពាក់ព័ន្ធដែលត្រូវបានរកឃើញនៅក្នុង សំណុំរឿង ០០៣ និង ០០៤ ដែលជនសង្ស័យមានតួនាទីនៅក្នុង បកក ស្មើគ្នាទៅនឹងមេដឹកនាំក្នុង រដ្ឋាភិបាលបច្ចុប្បន្ន ហើយបានកាន់កាន់នៅតំបន់ផ្សេងគ្នា ហើយអាចឆ្លើយដាក់តិចតួចទៅដល់ថ្នាក់ ដឹកនាំកំពូល។ បន្ថែមពីលើនេះទៀតនោះ ការបន្ថយការគ្រប់គ្រងការស៊ើបអង្កេតនៅក្នុងសំណុំរឿង ០០៣ និង ០០៤ អាចទាក់ទងផងដែរទៅនឹងការពិតដែលថា ការស៊ើបអង្កេតនៅក្នុងសំណុំរឿង កំពុងត្រូវបានជម្រុញតែពីខាងអន្តរជាតិតែប៉ុណ្ណោះ ដោយសារតែរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាជំទាស់នឹង សំណុំរឿងទាំងនេះ។

III. ច្បាប់ជាធរមាន

ច. សំណើសុំការពិចារណាឡើងវិញ

29. សំណើសុំការពិចារណាឡើងវិញពុំមានចែងក្នុងវិធានផ្ទៃក្នុងឡើយ។ ទោះយ៉ាងណា អង្គជំនុំជម្រះ សាលាដំបូងបានសម្រេចថាខ្លួននឹងពិនិត្យសំណើទាំងនេះ “នៅពេលពាក្យបណ្តឹងថ្មី មានភ័ស្តុតាងថ្មី ឬ មានកាលៈទេសៈថ្មីធ្វើជាយុត្តិកម្ម”⁷⁷។ ដោយអនុវត្តតាមយុត្តិសាស្ត្ររបស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការ ខន្ធនៃតុលាការ ICTY អង្គបុរេជំនុំជម្រះបានកំណត់យកលក្ខខណ្ឌទូលំទូលាយជាងមុន ដោយ បានសម្រេចថា សិទ្ធិអំណាចរបស់ខ្លួនក្នុងការពិចារណាសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួនឡើងវិញ អនុវត្ត មិនត្រឹមតែក្នុងករណី “កាលៈទេសៈមានការផ្លាស់ប្តូរ” (ដែលអាចបណ្តាលមកពីមាន “អង្គហេតុ ឬទទ្ធិករណ៍ថ្មី”⁷⁸) ប៉ុន្តែគឺថែមទាំងក្នុងករណីដែលអង្គជំនុំជម្រះ “យល់ឃើញថាសេចក្តីសម្រេច

⁷⁷ឯកសារ E238/11/1, “សេចក្តីសម្រេចលើសំណើរបស់ អៀង សារី សុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងពិចារណាឡើងវិញចំ ពោះសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួនដែលថា អៀង សារី មានសម្បទាគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការចូលរួមសវនាការ និងសំណើសុំបន្ថែម”, ថ្ងៃទី ១៩ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១២ (“សេចក្តីសម្រេចលើសំណើសុំពិចារណាឡើងវិញអំពីសម្បទារបស់ អៀង សារី”), កថាខណ្ឌ ៧។

⁷⁸សំណុំរឿង ០០១/១៨-០៧-២០០៧-អ.វ.ត.ក/ក.ស.ច.ស (អ.ប.ជ ០២), ឯកសារ D99/3/41, “ សេចក្តីសម្រេចលើពាក្យ សុំការពិចារណាឡើងវិញចំពោះសេចក្តីសម្រេចស្តីពីការដាក់ពាក្យសុំនៅក្នុងសំណុំរឿង ឌុច”, ថ្ងៃទី ៣ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០០៨, កថា ខណ្ឌ៦។ សំណុំរឿង រដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង Galic, សំណុំរឿង IT-98-29, “សេចក្តីសម្រេចលើសំណើរបស់មេធាវីការពារក្តីសុំ ពិចារណាឡើងវិញ”, ថ្ងៃទី ១៦ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០០៤ (“សេចក្តីសម្រេច Galic លើការពិចារណាឡើងវិញ”), បុព្វកថាទី ៩។

លើកមុនមានកំហុស ឬ [...] បណ្តាលឱ្យមានភាពអយុត្តិធម៌”⁷⁹។

30. អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងគ្មានហេតុផលដើម្បីប្តូរចាកពីលក្ខខណ្ឌទូលាយដែលប្រកាន់យកដោយ អង្គបុរេជំនុំជម្រះ ដែលជាលក្ខខណ្ឌដែលត្រូវបានអនុវត្តជាទូទៅនៅតុលាការ ICTY។ មូលហេតុ របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងក្នុងការកំណត់លក្ខខណ្ឌវិភាគ គឺថា ភាគីមានសិទ្ធិប្តឹងសាទុក្ខ ជំទាស់សេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួន⁸⁰។ ទោះជាយ៉ាងនេះក៏ដោយ នៅតុលាការ ICTY ភាគីអនុវត្តទាំង សិទ្ធិប្តឹងសាទុក្ខ (រួមទាំងសិទ្ធិទូលំទូលាយដើម្បីដាក់បណ្តឹងសាទុក្ខបន្ទាន់បង្ខំ ដែលមិនមែនជា ករណីនៅ អ.វ.ត.ក) និងសិទ្ធិស្នើទៅ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងនៃតុលាការ ICTY សុំឱ្យពិចារណាសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួនឡើងវិញ ដោយសំអាងលើមូលដ្ឋាននានាដូចដែលបានបញ្ជាក់ខាងលើ។ អាស្រ័យហេតុនេះ មេធាវីការពារក្តី សូមអះអាងថាលក្ខខណ្ឌត្រឹមត្រូវសម្រាប់ការពិចារណាឡើងវិញនៅ អ.វ.ត.ក គ្របដណ្តប់មិនត្រឹមតែទៅលើ “ភ័ស្តុតាងថ្មី ឬកាលៈទេសៈថ្មី” ឡើយ ប៉ុន្តែ គឺថែមទាំងគ្របដណ្តប់លើករណីនានា ដែលអង្គជំនុំជម្រះ “យល់ឃើញថា សេចក្តីសម្រេចលើកមុនមានកំហុស ឬ [...] បណ្តាលឱ្យមានភាពអយុត្តិធម៌”។

ខ. សិទ្ធិទូលំទូលាយបានសេចក្តីសម្រេចដែលមានសំអាងហេតុ

31. មាត្រា១៤(៥) នៃ *កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ* ដែលត្រូវបានដាក់បញ្ចូលដោយផ្ទាល់ក្នុងច្បាប់កម្ពុជា⁸¹ ដែលកម្ពុជាជារដ្ឋភាគី ចែងអំពីការធានានូវការជំនុំជម្រះប្រ

⁷⁹ឯកសារ D164/4/9, “សេចក្តីសម្រេចលើសំណើសុំឱ្យពិនិត្យមើលឡើងវិញនូវសេចក្តីសម្រេចទាក់ទងនឹងសំណើសុំឱ្យមានសវនាការដើម្បីពិនិត្យបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ដែលធ្វើឡើងនៅក្នុងក្របខណ្ឌនៃសំណុំរឿង អ.ប.ជ ២៤ និង ២៥”, ថ្ងៃទី ២០ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០០៩ (“សេចក្តីសម្រេចលើការពិនិត្យមើលឡើងវិញរបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះ”), កថាខណ្ឌ ១២។ ឯកសារ C22/I/68, សេចក្តីសម្រេចលើការពិចារណាជាថ្មីអំពីសិទ្ធិរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ក្នុងការផ្តេងប្រាស្រ័យជូនអង្គបុរេជំនុំជម្រះដោយខ្លួនឯង”, ថ្ងៃទី ២៨ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០០៨, កថាខណ្ឌ ២៥។ សេចក្តីសម្រេច *Galic* លើការពិចារណាឡើងវិញ, បុព្វកថាទី ៨។

⁸⁰ ឯកសារ E238/11/1, សេចក្តីសម្រេចលើសំណើរបស់ អៀង សារី សុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងពិចារណាឡើងវិញចំពោះសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួនដែលថា អៀង សារី មានសម្បទាគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការចូលរួមសវនាការ និងសំណើសុំបន្ថែម, កថាខណ្ឌ ៧, កំណត់សម្គាល់ ២៤។

⁸¹ រដ្ឋធម្មនុញ្ញកម្ពុជា, មាត្រា ៣១ ចែងថា “ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាទទួលស្គាល់ និងគោរពសិទ្ធិមនុស្សដូចមានចែងក្នុងរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ សេចក្តីប្រកាសជាសកលស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស សិទ្ធិនារី និងកតិកាសញ្ញា ព្រមទាំងអនុសញ្ញាទាំងឡាយទាក់ទងទៅនឹងសិទ្ធិមនុស្ស សិទ្ធិនារី និងសិទ្ធិកុមារ”។ *សូមមើលផងដែរ* ក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញកម្ពុជា “សេចក្តីសម្រេចរបស់ក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញលេខ 092/003/2007 ចុះថ្ងៃទី ១០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០៧ ទាក់ទងលទ្ធភាពនៃការអនុវត្តសន្ធិសញ្ញាសិទ្ធិមនុស្ស

កបដោយយុត្តិធម៌ជាមូលដ្ឋានដែល “ជនគ្រប់រូបដែលជាប់ពិន័យពីបទល្មើសព្រហ្មទណ្ឌ ត្រូវមានសិទ្ធិសុំឱ្យសាលាក្តីជាន់ខ្ពស់ពិនិត្យទៅលើការប្រកាសពិន័យ និងការផ្ដន្ទាទោសឡើងវិញស្របតាមច្បាប់”។ គណៈកម្មាធិការសិទ្ធិមនុស្ស អ.ស.ប បានសម្រេចថាការផ្តល់អានុភាពទៅសិទ្ធិនេះត្រូវថា ពិន័យ “អាច នៅក្នុងរយៈពេលសមស្រប ពិនិត្យសាលាក្រមជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដែលមានសំអាងហេតុត្រឹមត្រូវ ចំពោះបណ្តឹងសាទុក្ខក្នុងគ្រប់ករណីទាំងអស់”⁸²។ ហេតុដូច្នោះដូចដែលមាននៅក្នុងយុត្តិសាស្ត្រតុលាការសិទ្ធិមនុស្សអឺរ៉ុប⁸³ តុលាការ ICTY⁸⁴ និងតុលាការ ICTR⁸⁵ សិទ្ធិទទួលបានសេចក្តីសម្រេចដែលមានសំអាងហេតុគឺជាធាតុផ្សំមួយនៃសិទ្ធិទទួលបានការជំនុំជម្រះដោយយុត្តិធម៌⁸⁶។ យោងតាមតុលាការសិទ្ធិមនុស្សអឺរ៉ុប និងតុលាការ ICTY “កម្រិតនៃការអនុវត្តសិទ្ធិនេះអាចខុសពីគ្នា អាស្រ័យទៅលើប្រភេទនៃសេចក្តីសម្រេច [...និង] អាចត្រូវបានកំណត់ទៅតាមកាលៈទេសៈនៃករណី [នីមួយៗ]”⁸⁷។ សិទ្ធិទទួលបានសម្លឹងហេតុ គឺមាននៅក្នុងនវិធាន ១០៨(៤) ដែលត្រូវថា “សេចក្តីសម្រេចដែលបានចេញ ក្នុងរយៈពេលកំណត់ខាងលើ ដោយអនុលោមតាមវិធាននេះ ត្រូវរួមបញ្ចូលនូវសេចក្តីសង្ខេបនៃសំអាងហេតុ។ សំអាង

អន្តរជាតិដោយតុលាការកម្ពុជា” ដែលមាននៅលើគេហទំព័រ <http://cambodia.ohchr.org/WebDOCs/DocPublications/CCBHR%20Constitution/CCBHR-EN.pdf> (ទំព័រ ៣៧ និងទំព័របន្ទាប់)។

⁸² សំណុំរឿង Francis ទល់នឹង Jamaica, UNHRC, Comm. លេខ 320/1988, ឯកសារ អ.ស.ប លេខ A/48/40 (វ៉ុល II), ថ្ងៃទី ២៤ ខែ មីនា ឆ្នាំ ១៩៨៣, កថាខណ្ឌ ១២.២ (សេចក្តីបញ្ជាក់បន្ថែម)។

⁸³ សូមមើល ឧទាហរណ៍ សំណុំរឿង Hadjianastassiou ទល់នឹង Greece, “សាលក្រម (Merits and Just Satisfaction), តុលាការសិទ្ធិមនុស្ស, ឯកសារលេខ 12945/87, ថ្ងៃទី ១៦ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩២, កថាខណ្ឌ ៣៣។ សំណុំរឿង Ruiz Torija ទល់នឹង Spain, “សាលក្រម”, តុលាការសិទ្ធិមនុស្សអឺរ៉ុប, ឯកសារលេខ 18390/91, ថ្ងៃទី ៩ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៤, (“សាលក្រម Hadjianastassiou”), កថាខណ្ឌ ២៩។

⁸⁴ សូមមើលឧទាហរណ៍ សំណុំរឿង រដ្ឋអាជ្ជា ទល់នឹង Furundzija, “សាលដីកាលើបណ្តឹងសាទុក្ខ”, លេខសំណុំរឿង IT-95-17/1-A, ថ្ងៃទី ២១ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០០ (“សាលដីកា Furundzija”), កថាខណ្ឌ ៦៩។

⁸⁵ សូមមើល ឧទាហរណ៍ សំណុំរឿង Karera ទល់នឹង រដ្ឋអាជ្ជា, “សាលក្រម”, សំណុំរឿង ICTR-01-74-A, ថ្ងៃទី ២ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០០៩, កថាខណ្ឌ ២០។ សំណុំរឿង Nchamihigo ទល់នឹង រដ្ឋអាជ្ជា, សាលក្រម, សំណុំរឿង ICTR-2001-63-A, ថ្ងៃទី ១៨ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០១០, កថាខណ្ឌ ១៦៥។

⁸⁶ សូមមើល ឧទាហរណ៍ ការិយាល័យឧត្តមស្នងការទទួលបន្ទុកសិទ្ធិមនុស្ស ក្នុងកិច្ចសហការជាមួយគណៈមេធាវីអន្តរជាតិ. Human Rights in the Administration of Justice: A Manual on Human Rights for Judges, Prosecutors and Lawyers, UN Doc. HR/P/PT/9, 2003, ទំព័រ ២៩៣។

⁸⁷ សាលក្រម Hadjianastassiou, កថាខណ្ឌ ២៩, សាលក្រម Furundzija, កថាខណ្ឌ ៦៩។

ហេតុពេញលេញនឹងត្រូវចេញឱ្យបានឆាប់តាមលទ្ធភាពដែលអាចធ្វើទៅបាន” ដែលតាមវិធាននេះ មេធាវីការពារក្តីលើកឡើងថា ត្រូវតែអនុវត្តចំពោះសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការ កំពូល ដែលបានចេញនៅក្នុងបរិបទបណ្តឹងសាទុក្ខ។

V. ទណ្ឌករណ៍

- 32. ដោយមិនអាចដឹងអំពីមូលហេតុចម្បងនៃសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលលើសំណើសុំដាក់ភ័ស្តុតាងបន្ថែម មេធាវីការពារក្តីមិនអាចលើកទណ្ឌករណ៍លម្អិតច្បាស់លាស់ដើម្បីស្នើសុំការពិចារណាឡើងវិញបានឡើយ។ ខណៈមេធាវីការពារក្តីពិចារណាថា គ្រប់សាក្សី និងភស្តុតាងដែលខ្លួនបានស្នើ គឺងាយស្រួលនឹងបំពេញលក្ខខណ្ឌក្នុងការទទួលយកសម្រាប់បណ្តឹងសាទុក្ខ ខ្លួននឹងរង់ចាំផងដែរនូវសម្ភាសន៍ហេតុពេញលេញនៅមុនពេលពិចារណាទៅលើបណ្តឹងសាទុក្ខរបស់ខ្លួនទៅលើសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះទៅលើសំណើដែលមិនទាន់សម្រេច។
- 33. ទោះយ៉ាងណា នៅដំណាក់កាលនេះមេធាវីការពារក្តីសូមដាក់សំណើបន្ទាន់សុំការពិចារណាឡើងវិញអំពីចំណុចមួយចំនួននៃសេចក្តីសម្រេចលើសំណើសុំដាក់ភ័ស្តុតាងបន្ថែម ពោលគឺសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះមិនកោះហៅសាក្សីសំខាន់បំផុតចំនួន ២ រូបរបស់មេធាវីការពារក្តីគឺហេង សំរិន និង Robert Lemkin និងមិនទទួលយកជាភ័ស្តុតាងលើបណ្តឹងសាទុក្ខនូវកំណត់សម្គាល់ និងប្រតិចារិករបស់លោក Lemkin។ បើទោះជាមិនទាន់មានសម្ភាសន៍ហេតុរបស់អង្គជំនុំជម្រះក៏ដោយ ក៏មេធាវីដាក់សំណើបន្ទាន់នេះដោយសំអាងថា *គ្មានសំអាងហេតុដែលអង្គជំនុំជម្រះអាចផ្តល់* ដែលអាចក្រៅពីធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានថាសេចក្តីសម្រេចទាំងនោះមានកំហុស និងបណ្តាលឱ្យមានភាពអយុត្តិធម៌ធ្ងន់ធ្ងរចំពោះលោក នួន ជា។ សំណើសុំភស្តុតាងមិនគ្រាន់តែបំពេញលក្ខខណ្ឌតម្រូវសម្រាប់ទទួលយកសម្រាប់បណ្តឹងសាទុក្ខប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែវានឹងពិភាក្សាបន្តនៅខាងក្រោមដែលថា វាមិនអាចខ្វះបាន សំខាន់ ទាក់ទង និង អាចជឿជាក់បាន។
- 34. វិធីតែមួយគត់ដែលសេចក្តីសម្រេចលើសំណើអាចធ្វើទៅបាន ប្រសិនបើអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលសម្រេចថា នួន ជា នឹងត្រូវបានដកការចោទប្រកាន់ទាំងស្រុងអំពីឧក្រិដ្ឋកម្មទាំងអស់ដែលត្រូវបានប្រព្រឹត្តនៅទូលពោធិ៍ជ្រៃ និងត្រូវបានចោទប្រកាន់ទាក់ទងការសម្លាប់រង្គាលក្នុងអំឡុងពេល

ជម្លៀសប្រជាជនពីភ្នំពេញ^{៨៨}។ ដោយពិចារណាថា វាមិនអាចទៅរួចទេសម្រាប់មេធាវីការពារក្តី រង់ចាំរហូតដល់សាលដីកាលើបណ្តឹងសាទុក្ខត្រូវបានចេញ ដើម្បីពិនិត្យថា ការច្រានចោលការចោទ ប្រកាន់ដែលនឹងចេញមក។ ដូចនេះខ្លួនត្រូវតែធ្វើសំណើនេះឡើង។ ប្រសិនបើការលើកលែងការ ចោទប្រកាន់មិនមាន នោះសេចក្តីសម្រេចមានសម្គាល់ហេតុពេញលេញក្នុងការមិនកោះហៅ ហេង សំរិន និង Robert Lemkin ឬក៏ការមិនទទួលយកកំណត់ត្រារបស់ Lemkin និងប្រតិចារិក ជា ភស្តុតាងនឹងគ្រាន់តែជាផ្លាស់ប្តូរកម្រិតភាពអយុត្តិធម៌ដែលប៉ះពាល់ដល់ នួន ជា។ តែកំហុសសំខាន់ ៗនៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចនេះគឺនឹងនៅតែដដែល។

ក. សំណើសុំការពិចារណាឡើងវិញអំពីសេចក្តីសម្រេចមិនកោះហៅ ហេង សំរិន

35. ក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០១ ហេង សំរិន (TCW-223)-ប្រធានសភាជាតិរដ្ឋប្បវេណី និងជា សមាជិកថ្នាក់កំពូលទីពីរនៃគណបក្សប្រជាជនកម្ពុជាដែលកំពុងកាន់អំណាច^{៨៩}- នឹងពុំមែនត្រឹមតែ ជាអង្គហេតុសំខាន់បំផុត និងជាសាក្សីអត្តចរិតតែម្នាក់គត់របស់ នួន ជា នោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំង ជាសាក្សីសំខាន់បំផុតតែម្នាក់គត់^{៩០}។ មេធាវីការពារក្តីបានពិភាក្សាយ៉ាងវែងអន្តរាយរួចហើយ អំពីសារៈសំខាន់របស់លោក ហេង សំរិន ក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីនានានៅតុលាការនេះ^{៩១} និង បានចំណាយ ២ ទំព័រនៃមូលដ្ឋានបណ្តឹងសាទុក្ខចំនួន ២២៣ និងទំព័រមួយចំនួននៃបណ្តឹងសាទុក្ខ របស់ខ្លួនដើម្បីបញ្ជាក់អំពីបញ្ហានេះ និងស្នើសុំឱ្យគាត់បង្ហាញខ្លួនជាសាក្សីលើបណ្តឹងសាទុក្ខ^{៩២}។ ទោះយ៉ាងណា បញ្ហានេះទាមទារឱ្យមានការលើកឡើងជារឿយម្តងហើយម្តងទៀត។

^{៨៨} ឯកសារ F16, បណ្តឹងសាទុក្ខ, កថាខណ្ឌ ៧៥។

^{៨៩} សូមមើល គណបក្សប្រជាជនកម្ពុជា “សមាជិកនៃគណៈកម្មាធិការអចិន្ត្រៃយ៍” នៅលើគេហទំព័រ <http://www.cpp.org.kh/%E1%9E%9F%E1%9E%98%E1%9E%B6%E1%9E%87%E1%9E%B7%E1%9E%80%E1%9E%82%E1%9E%8E%E1%9E%94%E1%9E%80%E1%9F%92%E1%9E%9F%E1%9E%94%E1%9F%92%E1%9E%9A%E1%9E%87%E1%9E%B6%E1%9E%87%E1%9E%93%E1%9E%80%E1%9E%98%E1%9F%92/> ។

^{៩០} សូមមើល ឧទាហរណ៍ ឯកសារ E236/5/1/1, “សំណើលើកទីប្រាំមួយ និងចុងក្រោយសុំកោះហៅសាក្សី TCW-223”, ថ្ងៃទី ២២ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០១៣ (“សំណើ ហេង សំរិន លើកទីប្រាំមួយ”) ឯកសារ E295/6/3, “សារណារបស់ នួន ជា បញ្ចប់ ការពិភាក្សាដេញដោលក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០១” ថ្ងៃទី ២៦ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៣ (“សារណាបញ្ចប់ការពិភាក្សាដេញដោល”) ។

^{៩១} សម្រាប់សេចក្តីសង្ខេប សូមមើល ឯកសារ E236/5/1/1, សំណើ ហេង សំរិន លើកទីប្រាំមួយ និង E314/6 បណ្តឹងដិតចិត្តអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងលើកទីពីរ, កថាខណ្ឌ ៣៨-៤០។

^{៩២} សូមមើល ជាទូទៅ ឯកសារ F16, បណ្តឹងសាទុក្ខ, កថាខណ្ឌ ៥៨-៧៥។

សំណើរបស់ នួន ជា សុំឱ្យពិចារណាឡើងវិញលើសេចក្តីសម្រេចមិនកោះហៅសាក្សី និងមិនទទួលយកភស្តុតាងទំព័រ ២៦ នៃ ៤២

(i) សារសំខាន់ និងមានតែមួយគត់ចេញពីសក្ខីកម្ម ហេង សំរិន

36. ហេង សំរិន អាចផ្តល់ភស្តុតាងផ្ទាល់ និងភស្តុតាងដោះបន្ទុកពិសេសខុសពីគេ ក្នុងនាមជាមន្ត្រីយោធា ប.ក.ក ជាន់ខ្ពស់បំផុត ដែលនៅរស់ ដែលបានចូលរួម និងទទួលខុសត្រូវជាលក្ខណៈបុគ្គល ចំពោះការជម្លៀសប្រជាជនពីភ្នំពេញ។ ដូចដែលមេធាវីការពារក្តីបានលើកទទ្ទឹករណ៍នៅក្នុង បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់ខ្លួន ហេង សំរិន ទទួលខុសត្រូវជម្លៀសប្រជាជនចេញពីទីក្រុងភ្នំពេញ ដូច ឌុប ទទួលខុសត្រូវមន្ទីរ ស-២១៖ បុគ្គលម្នាក់ដែលត្រូវបានចាត់តាំងឱ្យដឹក នាំការអនុវត្តគោលនយោបាយនានាដែលសហព្រះរាជអាជ្ញា លើកឡើងថាត្រូវបានអនុម័តដោយ ប.ក.ក នៅទីតាំងឧក្រិដ្ឋ កម្មមួយក្នុងចំណោមទីតាំងឧក្រិដ្ឋកម្មសំខាន់បំផុតទាំងឡាយ ដូចមានចែងក្នុងដីកាដោះស្រាយ⁹³។ ជាមនុស្សស្ថិតក្រោម សោ ភឹម តែ ២ ថ្នាក់ នៅក្នុងឋានានុក្រមភូមិភាគបូព៌ានៅឆ្នាំ ១៩៧៥ ហេង សំរិន ក៏ប្រាកដជាមានការដឹងដោយផ្ទាល់អំពីបទបញ្ជានានាដែលចេញពីថ្នាក់កំពូលនៃយោធាភូមិភាគនេះ⁹⁴។ លើសពីនេះ កិច្ចសម្ភាសន៍ជាមួយ ហេង សំរិន ដែលធ្វើឡើងដោយ Ben Kiernan គឺជាភស្តុតាងផ្ទាល់តែមួយគត់នៅក្នុងសំណុំរឿងនៃចេតនារបស់ នួន ជា ចំពោះទាហាន និងអ្នករដ្ឋការសាធារណរដ្ឋខ្មែរ⁹⁵។ ហេង សំរិន អាចលើកកម្ពស់យ៉ាងខ្លាំងដល់ការយល់ដឹងរបស់ តុលាការអំពីគោលនយោបាយ និងមូលដ្ឋាននៃបទល្មើស ក្រោមការពិភាក្សាក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០១, ក្នុងនោះរួមទាំងការជម្លៀសប្រជាជនចេញពីទីក្រុងភ្នំពេញ គោលនយោបាយសម្លាប់ រង្គាល និងការធ្វើទុក្ខបុកម្នេញរបស់ ប.ក.ក ដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់ ពាក់ព័ន្ធជាមួយ ការជម្លៀសនោះ និងគោលនយោបាយ ប.ក.ក សំខាន់បំផុតដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់ក្នុងការ សម្លាប់ទាហាន និងអ្នករដ្ឋការនៃរបបសាធារណរដ្ឋខ្មែរជាទូទៅ និងជាពិសេសនៅទូលពោធិ៍វិជ្រៃ។

⁹³ ឯកសារ F16, បណ្តឹងសាទុក្ខ, កថាខណ្ឌ ៦២។

⁹⁴ ឯកសារ F16, បណ្តឹងសាទុក្ខ, កថាខណ្ឌ ៥៩។ ឯកសារ E236/5/1/1, សំណើ ហេង សំរិន លើកទីប្រាំមួយ, កថាខណ្ឌ ៥។ សូមមើលផងដែរ ឯកសារ E370, “សំណើបន្ទាន់ និងរួមគ្នារបស់ នួន ជា សុំឱ្យពន្លឿនសំណើពីរបស់ខ្លួនដែលបានស្នើរចហើយ និងសុំឱ្យកោះហៅសាក្សីបន្ថែមបន្តបញ្ជាក់ព័ន្ធការប្រព្រឹត្តិចំពោះជនជាតិចាម ថ្ងៃទី ២៩ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៥ (“សំណើ សាក្សីចាមភូមិភាគបូព៌ា”), កថាខណ្ឌ ២០។

⁹⁵ ឯកសារ E3/1568, “វាយឡើងវិញពីកិច្ចសម្ភាសន៍ដែលសរសេរដៃជាមួយ ជា ស៊ឹម, ភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ៣ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩១, និង ហេង សំរិន, ថ្ងៃទី ២ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩១” ERN 00651884, F16, បណ្តឹងសាទុក្ខ, កថាខណ្ឌ ៥៩, ឯកសារ E295/6/3, សារណាបញ្ចប់ការពិភាក្សាដេញដោល, កថាខណ្ឌ ៣៦។

សំណើរបស់ នួន ជា សុំឱ្យពិចារណាឡើងវិញលើសេចក្តីសម្រេចមិនកោះហៅសាក្សី និងមិនទទួលយកភស្តុតាងទំព័រ ២៧ នៃ ៤២

- 37. បន្ថែមពីលើចំណុចខាងលើ ហេង សំរិន អាចផ្តល់ការយល់ដឹងស្តីជម្រៅអំពីបញ្ហានានាដែលជា ចំណុចសំខាន់នៃសំណុំរឿងរបស់មេធាវីការពារក្តី ដែលត្រូវបានដកចេញពីក្នុងសំណុំរឿង០០២/០១ អំពីអ្វីដែលអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលហៅថា “ជម្លោះផ្ទៃក្នុង” តែ ហេង សំរិន ហៅថា “ការ តស៊ូសម្ងាត់”^{៩៦}។ ជាពិសេស និងដូចដែលមេធាវីការពារក្តីបានលើកពីពេលមុនរួចមកហើយ ហេង សំរិន ជាប់ពាក់ព័ន្ធដោយផ្ទាល់ក្នុងទំនាស់ភូមិភាគក្នុងចំណោមកម្លាំងដែលរំដោះភ្នំពេញហើយ អាស្រ័យហេតុនេះគាត់អាចផ្តល់សក្ខីកម្មថ្មីពីមន្ត្រីជាន់ខ្ពស់លើបញ្ហានេះ^{៩៧}។ លើសពីនេះ ក្នុងនាម ជាប្រធានរណសិរ្សសាមគ្គីសង្គ្រោះជាតិ ដែលបានសហការជាមួយ វៀតណាម ដើម្បីចូលលុក លុយកម្ពុជាក្នុងខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៧៨^{៩៨} និងជាមេដឹកនាំនៃរបបសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា (រដ្ឋ អាយ៉ងវៀតណាម ក្រោយរបបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ)^{៩៩} ច្បាស់ណាស់ថា ហេង សំរិន អាចផ្តល់ សក្ខីកម្មដែលគ្មាន អ្នកជំនួសបានដែលនឹងចូលទៅក្នុងចំណុចស្នូលនៃសំណុំរឿងរបស់មេធាវី ការពារក្តី។ គាត់អាចរៀបរាប់ផងដែរពីរបៀបដែលមេដឹកនាំជាន់ខ្ពស់នៃ ប.ក.ក បានព្យាយាមបង្ក ការបះបោរ និង/ឬ អំពើក្បត់ ប.ក.ក និងរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យនៅភ្លាមៗបន្ទាប់ពីថ្ងៃទី ១៧ ខែ មេសា ឆ្នាំ ១៩៧៥^{១០០} ដោយមានការគាំទ្រវៀតណាម និងមានសូរៀតជាខ្លះបង្អែក^{១០១}។
- 38. ភ័ស្តុតាងរបស់ ហេង សំរិន នឹងតតាំងដោយផ្ទាល់ជាមួយការរកឃើញរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលា ដំបូង ដែលផ្លាស់ប្តូរការទទួលខុសត្រូវផ្នែកព្រហ្មទណ្ឌរបស់ នួន ជា ដែលថា រចនាសម្ព័ន្ធ ប.ក.ក មាន “ឋានានុក្រម តឹងតែង” “ជាសណ្ឋានពីរ៉ាមីត” និងត្រូវបានធ្វើឯកភាពរូបនីយកម្ម និងដែលថា បញ្ហានោះគឺមកពីថ្នាក់លើត្រូវបានគោរពយ៉ាងតឹងរឹងដោយមិនមានការប្រែប្រួល។
- 39. សំខាន់ជាងគេ ហេង សំរិន ក៏អាចផ្តល់ភ័ស្តុតាងអត្តចរិតតែមួយគត់ ក្នុងនាមជាសាក្សីអត្តចរិតតែ ម្នាក់គត់របស់ នួន ជា។ បុរសទាំង ២ នាក់នេះ បានស្គាល់គ្នាចំនួន ៦០ ឆ្នាំ និងបានធ្វើការងារជា មួយគ្នាចំនួន ២ ទសវត្សរ៍ ដោយ ហេង សំរិន ថែមទាំងបានធ្លាប់ធ្វើជានិរសាររបស់ នួន ជា មួយ

---

⁹⁶ សូមមើល E3/1568 Kiernan សម្ភាស ជា ស៊ីម-ហេង សំរិន ERN 00651889។

⁹⁷ ឯកសារ F16, បណ្តឹងសាទុក្ខ, កថាខណ្ឌ ៦៤។

⁹⁸ ឯកសារ F2/8, សំណើភ័ស្តុតាងបន្ថែមលើកទីប្រាំមួយ, កថាខណ្ឌ ៦១។

⁹⁹ ឯកសារ F2/8, សំណើភ័ស្តុតាងបន្ថែមលើកទីប្រាំមួយ, កថាខណ្ឌ ៦៥។

¹⁰⁰ ឯកសារ F2/8, សំណើភ័ស្តុតាងបន្ថែមលើកទីប្រាំមួយ, កថាខណ្ឌ ៣១ដល់៣៣។

¹⁰¹ សូមមើល ឧទាហរណ៍ ឯកសារ F2/8, សំណើភ័ស្តុតាងបន្ថែមលើកទីប្រាំមួយ, កថាខណ្ឌ ១០-១២។

រយៈទៀតផង។ ស្ទើរតែគ្មាននរណាម្នាក់ដែលនៅរស់ក្នុងប្រទេសកម្ពុជាសព្វថ្ងៃ ដែលមាន ទំនាក់ទំនងមិត្តភាពយូរអង្វែង និងជិតស្និទ្ធជាមួយ នួន ជា ក្នុងអំឡុងបដិវត្តន៍សង្គមនិយម និងគ្មាន នរណាម្នាក់បានចូលមកបង្ហាញខ្លួននៅចំពោះមុខតុលាការនេះឡើយ¹⁰²។

(ii) **កំហុស និង ផលប៉ះពាល់នៃស្ថាប័នលម្អៀង**

40. ជាសង្ខេប សក្ខីកម្មសក្តានុពលរបស់ ហេង សំរិន ក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០១ មានតម្លៃខ្ពស់ខុស ស្រឡះពីសក្ខីកម្មរបស់រាល់សាក្សីដទៃទៀតក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០១។ ផ្ទុយទៅវិញ ជំនួសឱ្យការ ទទួលបានសក្ខីកម្មរបស់គាត់ សាលក្រមបានសំអាងលើសក្ខីកម្មរបស់ទាហានថ្នាក់ក្រោម បំផុត¹⁰³ និង “អ្នកជំនាញ” បរទេស សម្រាប់បញ្ហាទាំងអស់នេះ នៅពេលដែលចៅក្រមជាតិបាន សន្និដ្ឋានថា ជាការគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីសំអាងលើការសម្ភាសន៍របស់អ្នកស្រាវជ្រាវជាមួយ ហេង សំរិន ដែលត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយ ដោយមិនផ្តល់ឱកាសទៅភាគី ដើម្បីសួរដេញដោលគាត់¹⁰⁴។ ផលវិបាកនៃស្ថានភាពបែបនេះស័ក្តិសមការពិពណ៌នារបស់ចៅក្រម Christine Van den Wyngaert នៅក្នុងទស្សនៈរបស់ចៅក្រមមតិភាគតិច ក្នុងសំណុំរឿង *Katanga* នៅតុលាការ ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរជាតិ៖

អវត្តមានទាំងស្រុងនៃភ័ស្តុតាងពីបុគ្គលទាំងឡាយដែលស្ថិតនៅចំណុចកណ្តាលនៃរឿងរ៉ាវ កាលពីពេលនោះ បង្កើតដោយជៀសមិនផុតនូវការយល់ឃើញថា ព័ត៌មានសំខាន់ កំពុងបាត់បង់ពីកំណត់ហេតុ [...និង អាចនាំឱ្យគេ] ធ្លាក់ចោលអាចបំពេញលក្ខខណ្ឌតម្រូវដែរ ឬយ៉ាងណា [...] នៅពេលដែលមានភាពជាក់ ច្បាស់ថា ភ័ស្តុតាងកាន់តែច្រើន និងកាន់តែប្រសើរ អាចនាំឱ្យមាន ចម្លើយផ្សេងពីនេះដ៏គួរឱ្យកត់ សម្គាល់¹⁰⁵។

¹⁰² សូមមើល, ឯកសារ E236/5/1/1, សំណើ ហេង សំរិន លើកទីប្រាំមួយ, កថាខណ្ឌ ៦,១៣។ ឯកសារ E236/5/1, “សំណើសុំកោះហៅសាក្សី TCW-223 ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងអត្តចរិតរបស់ នួន ជា, ថ្ងៃទី ២២ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ២០១៣។

¹⁰³ ឧទាហរណ៍ចំនួន ២ គឺសាក្សី ស៊ី ជា ដែលមានឋានៈយោធាទាបបំផុត (ជាកូនទាហានធម្មតា) និងសាក្សី គង់ គីម ដែល មានតួនាទីបន្ទាប់ពីថ្នាក់ក្រោមបំផុតជាមេក្រុម។

¹⁰⁴ ឯកសារ E312, “សេចក្តីសម្រេចស្ថាពរស្តីពីសាក្សី អ្នកជំនាញ និងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ដែលត្រូវស្តាប់សក្ខីកម្មនៅក្នុង សំណុំរឿង ០០២/០១” ថ្ងៃទី ៧ ខែ សីហា ឆ្នាំ ២០១៤ (“សេចក្តីសម្រេចស្ថាពរស្តីពីសាក្សី”), កថាខណ្ឌ ៩៨, ១០២។

¹⁰⁵ សំណុំរឿង *រដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង Katanga*, សំណុំរឿង ICC-01/04-01/07, “មតិភាគតិចរបស់ចៅក្រម Christine Van den Wyngaert”, ថ្ងៃទី ៧ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០១៤ (“មតិរបស់ Van den Wyngaert Katanga”), កថាខណ្ឌ ១៤៨-១៤៩ (សេចក្តីបញ្ជាក់បន្ថែម)។

សំណើរបស់ នួន ជា សុំឱ្យពិចារណាឡើងវិញលើសេចក្តីសម្រេចមិនកោះហៅសាក្សី និងមិនទទួលយកភ័ស្តុតាងទំព័រ ២៩ នៃ ៤២

41. ដោយសារ ហេង សំរិន ជាសាក្សីសំខាន់តែម្នាក់គត់ ទើបមេធាវីការពារក្តីបានស្នើសុំជារឿយៗឱ្យ កោះហៅគាត់ ឬស្នើបង្កើតអំពីបញ្ហាពាក់ព័ន្ធនានានៅដំណាក់កាលមុនការជំនុំជម្រះ¹⁰⁶ (ប្រាំមួយ លើក) នៅដំណាក់កាលសវនាការ¹⁰⁷ និងនៅដំណាក់កាលបណ្តឹងសាទុក្ខនាពេលបច្ចុប្បន្ន¹⁰⁸។ ទោះបីជាចៅក្រមអន្តរជាតិនៃអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលពុំទាន់ប្រកាន់ជំហរជាក់លាក់ចំពោះ ហេង សំរិន ក៏ដោយ ក៏ចៅក្រមអន្តរជាតិម្នាក់ៗ និងចៅក្រមគ្រប់រូបដែលបានទទួលសំណើទាំង នេះនៅដំណាក់កាលស៊ើបសួរ ដំណាក់កាលមុនការជំនុំជម្រះ និងដំណាក់កាលសវនាការសុទ្ធតែ យល់ថា សំណើទាំងនេះទាមទារឱ្យមានចំណាត់ការ¹⁰⁹ ហើយសហព្រះរាជអាជ្ញាអន្តរជាតិទាំងពីរ ក៏យល់ដូច្នោះដែរ¹¹⁰។ ក្នុងឆ្នាំ ២០០៩ ចៅក្រម Lemonde បានកោះហៅ ហេង សំរិន ដើម្បីស្តាប់ ចម្លើយ ដោយបានជម្រាបគាត់ថាការស្តាប់ចម្លើយរបស់គាត់នឹង “នាំទៅដល់ការបញ្ជាក់អំពីការ

¹⁰⁶ សូមមើល ឧទាហរណ៍ ឯកសារ E314/2/7, “សាលដីកាលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់លោក អៀង សារី និងលោក នួន ជា ប្រឆាំងនឹងដីកាសម្រេចរបស់ ក.ស.ច.ស លើសំណើសុំឱ្យកោះហៅសាក្សី”, ថ្ងៃទី ៨ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១០, លើកក្នុងឯកសារ E312, សេចក្តីសម្រេចស្ថាពរស្តីពីសាក្សី ជើងទំព័រ ១៥៨។

¹⁰⁷ សម្រាប់សេចក្តីសង្ខេបនៃប្រវត្តិនីតិវិធីនៃសំណើទាំងនេះ, សូមមើល ឯកសារ E236/5/1/1, សំណើ ហេង សំរិន លើកទីប្រាំ មួយ, កថាខណ្ឌ ៣-៨។

¹⁰⁸ ឯកសារ F16, បណ្តឹងសាទុក្ខ, កថាខណ្ឌ ៧៣០(ក)។

¹⁰⁹ ទាក់ទង ស.ច.ស Lemonde, សូមមើល ឧទាហរណ៍ ឯកសារ E312, សេចក្តីសម្រេចលើសាក្សីស្ថាពរ, កថាខណ្ឌ ៩០, និងឯកសារ 189/3/1/7.1.3, “Un Juge Face aux Khmers Rouges”, ទំព័រ ១៧២ (ដែលក្នុងនោះ ចៅក្រម Lemonde បានចាត់ទុក ហេង សំរិន ជា “qu’il nous fallait absolument interroger”, ដែលត្រូវបានលើកឡើងក្នុងឯកសារ E236/5/1/ 1, សំណើ ហេង សំរិន លើកទីប្រាំមួយ, ជើងទំព័រ ១០)។ ទាក់ទងចៅក្រមនៃ អ.ប.ជ Downing និង Marchi-Uhel, សូមមើល ឧទាហរណ៍ ឯកសារ D314/1/12, សាលដីកាលើកទីពីរលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់លោក អៀង សារី និងលោក នួន ជា ប្រ ឆាំងនឹងដីកាសម្រេចរបស់ ក.ស.ច.ស លើសំណើសុំឱ្យកោះហៅសាក្សី, (“សាលដីកាលើកទីពីររបស់ អ.ប.ជ លើសាក្សី”), ថ្ងៃទី ៩ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១០ (ទោះជាសំណើសាធារណៈដែលមានការកោសលុបនៃសេចក្តីសម្រេចនេះពុំបង្ហាញអត្តសញ្ញាណ របស់សាក្សីឡើយ ក៏សេចក្តីសម្រេចស្ថាពរ បានបង្ហាញអំពីអត្តសញ្ញាណសាក្សី, សូមមើល ឯកសារ E312, សេចក្តី សម្រេចសាក្សីស្ថាពរ, កថាខណ្ឌ ៩១ និងជើងទំព័រ ១៥៨)។ ទាក់ទងចៅក្រមនៃ អ.ជ.ស.ដ Cartwright និង Lavergne, សូម មើល ឯកសារ E312, សេចក្តីសម្រេចសាក្សីស្ថាពរ, កថាខណ្ឌ ១០៤-១១១ និង ១១៩-១២០។

¹¹⁰ ទាក់ទងនឹងព្រះរាជអាជ្ញារងអន្តរជាតិ Cayley សូមមើល D314/1/5 “សេចក្តីសង្កេតរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាអន្តរជាតិ ចំពោះបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ អៀង សារី និង នួន ជា ស្តីពីការកោះហៅសាក្សីបន្ថែម” ២៩ មិនា ២០១០។ ទាក់ទងនឹងសហព្រះ រាជអាជ្ញាអន្តរជាតិ Koumjian សូមមើល E1/240.1 ប្រតិចារិក ថ្ងៃទី ៣០ កក្កដា ២០១៤ ទំព័រ១១២ បន្ទាត់ ១៤ដល់២២។

សំណើរបស់ នួន ជា សុំឱ្យពិចារណាឡើងវិញលើសេចក្តីសម្រេចមិនកោះហៅសាក្សី និងមិនទទួលយកភស្តុតាងទំព័រ ៣០ នៃ ៤២

ពិត”¹¹¹។ ក្នុងឆ្នាំ ២០១០ ចៅក្រម Downing និង Marchi-Uhel បានបង្ហាញទស្សនៈថា “ការរារាំងសក្តិកម្មពីសាក្សីនានាដែលត្រូវបានចាត់ទុកថាអាចនាំទៅដល់ការបញ្ជាក់អំពីការពិត អាចរំលោភភាពត្រឹមត្រូវនៃការជំនុំជម្រះ”¹¹²។ ក្នុងសភាពចម្រូងចម្រាសបំផុត ចៅក្រម Cartwright និងចៅក្រម Lavergne បានបញ្ជាក់ក្នុងមតិជំទាស់របស់ពួកគាត់ ដែលត្រូវបានកប់ក្នុងសេចក្តីសម្រេចសាក្សីស្ថាពរក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០១ (“សេចក្តីសម្រេចសាក្សីស្ថាពរ”) ជាជាងត្រូវបានលើកឡើងក្នុងសាលក្រមថាសក្តិកម្មសក្តានុពលរបស់ ហេង សំរិន គឺ “មានភាពពាក់ព័ន្ធតាមការវិភាគបឋម និងអាចជួយដល់អង្គជំនុំជម្រះក្នុងការបញ្ជាក់អំពីការពិត” និងអាចមាន “ព័ត៌មានដែលសាក្សីដទៃទៀត [មិន] ដឹងក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០១”¹¹³។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ពួកគាត់បានបដិសេធព្រមៗគ្នាមិនព្រមសម្រេចលើអំណះអំណាងរបស់មេធាវីការពារក្តីដែលថាការខកខានពុំបានកោះហៅ ហេង សំរិន ជាការរំលោភសិទ្ធិរបស់ នួន ជា ក្នុងការទទួលបានការជំនុំជម្រះដោយយុត្តិធម៌¹¹⁴ ដូចដែលនឹងពិភាក្សាបន្ថែមខាងក្រោមនេះ¹¹⁵។

42. ផ្ទុយទៅនឹងការយល់ឃើញរបស់ចៅក្រមនិងសហព្រះរាជអាជ្ញាអន្តរជាតិ ព្រមទាំងម្នាក់ៗ និងគ្រប់ចៅក្រមជាតិដែលបានទទួលសំណើរបស់មេធាវីការពារក្តីសុំឱ្យកោះហៅ ហេង សំរិន ជារឿយៗ បានច្រានចោលសំណើទាំងនោះ ពោលគឺទាំងចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ចៅក្រមនៃ អ.ប.ជ និងចៅក្រមសាលាដំបូង¹¹⁶។ សហព្រះរាជអាជ្ញាជាតិ ជា លាង បានរក្សាការជំទាស់របស់ខ្លួនតាំងពីដើមមកក្នុងការកោះហៅ ហេង សំរិន¹¹⁷។ នេះបញ្ជាក់អះអាងអំពីអត្ថិភាពនៃការបាក់បែកទាំងស្រុងជាបន្ត

¹¹¹ ឯកសារ E136/3/1, “លិខិតផ្ញើជូនសម្តេច ហេង សំរិន”, ថ្ងៃទី ២៥ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០០៩, ទំព័រ ១។
¹¹² ឯកសារ E314/1/12, សាលដីកាលើកទីពីររបស់ អ.ប.ជ លើសាក្សី, កថាខណ្ឌ ១២ (នៃមតិភាគតិច)។
¹¹³ ឯកសារ E312,សេចក្តីសម្រេចសាក្សីស្ថាពរ, កថាខណ្ឌ ១០៨។
¹¹⁴ ឯកសារ E312,សេចក្តីសម្រេចសាក្សីស្ថាពរ, កថាខណ្ឌ ៧០។ ឯកសារ F16, បណ្តឹងសាទុក្ខ, កថាខណ្ឌ ៧០។ ឯកសារ E295/6/3,សារណាបញ្ចប់ការពិភាក្សាដេញដោល, កថាខណ្ឌ ៣៨-៤៣។
¹¹⁵ សូមមើល ខាងក្រោម, កថាខណ្ឌ ៣៥-៣៦។
¹¹⁶ ពាក់ព័ន្ធចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ប៊ុនឡេង, សូមមើល ឧទាហរណ៍ D314/1/12, សាលដីកា អ.ប.ជ ទីពីរលើសាក្សី, កថាខណ្ឌ ៩ និងឯកសារ E312, សេចក្តីសម្រេចសាក្សីស្ថាពរ, កថាខណ្ឌ ៩០-៩១។ ពាក់ព័ន្ធចៅក្រមអង្គបុរេជំនុំជម្រះ គីមសាន, ថុល និង រុទ្ធី, សូមមើល ឧទាហរណ៍ ឯកសារ D314/1/12, សាលដីកា អ.ប.ជ ទីពីរលើសាក្សី។ ទាក់ទងចៅក្រមសាលាដំបូង ណុន, សុខន និង ឧត្តរា,សូមមើល E312, សេចក្តីសម្រេចសាក្សីស្ថាពរ, កថាខណ្ឌ ៨៧-៩៨, ១០១-១០៣, និង ១១៦-១២០។
¹¹⁷ សូមមើល E9/14/1/1 “ការជំទាស់បន្ថែម និងការកត់សម្គាល់របស់សហព្រះរាជអាជ្ញាទៅនឹងសាក្សី និងអ្នកជំនាញដែលបានស្នើឡើងដោយភាគីដទៃ” ១១ មីនា ២០១១ និង E9/14/1/1.1 “ឧបសម្ព័ន្ធបន្ថែមនៃការជំទាស់របស់សហព្រះរាជអាជ្ញា

បន្ទាប់រវាងចៅក្រម សហព្រះរាជអាជ្ញាជាតិ និងចៅក្រម សហព្រះរាជអាជ្ញាអន្តរជាតិអំពីបញ្ហា
នេះ។ ជាការពិត ប្រសិនបើសំអាងហេតុពេញលេញចំពោះសេចក្តីសម្រេចលើសំណើសុំដាក់ភ័ស្តុ
តាង បង្ហាញអំពីការបាក់បែកដូចគ្នានេះរវាងសមាជិកជាតិ និងសមាជិកអន្តរជាតិនៃអង្គជំនុំជម្រះ
តុលាការកំពូល ពេលនោះបញ្ហានៃការកោះហៅ ហេង សំរិន នឹងមិនគ្រាន់តែបញ្ជាក់អំពីការបែក
បាក់យ៉ាងធ្ងន់ធ្ងររវាងភាគីជាតិ និងភាគីអន្តរជាតិទាំងមូលនៃតុលាការអ.វ.ត.ក ប៉ុណ្ណោះឡើយ
គឺថែមទាំងអាចក្លាយជាគំរូតំណាងឱ្យផលប៉ះពាល់នៃវិការៈធ្ងន់ធ្ងរ(ដែលអាចប្រមើលឃើញ)
ដែលចាក់បូសនៅក្នុងស្ថាប័ន អ.វ.ត.ក។ ប្រការនេះនឹងធ្វើឱ្យគេជឿអ្នកទាំងឡាយ ដែលបានលើក
ឡើងថាតុលាការប្រាកដជារៀសមិនផុតពីបរាជ័យតាំងពីដំបូង។ ប្រេងសាំងនឹងប្រាកដជាត្រូវបាន
បន្ថែមទៅលើភ្លើង ប្រសិនបើដូចគ្នានេះ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងនឹងទំនងជាបដិសេធមិនកោះ
ហៅ ហេង សំរិន ក្នុងសវនាការដែលកំពុងប្រព្រឹត្តទៅលើសំណុំរឿង ០០២/០២ ដែលហាក់
បង្ហាញថា វាកាន់តែទំនងជាអាចកើតឡើង¹¹⁸។

- 43. លើសពីនេះ ការខកខានពុំបានកោះហៅ ហេង សំរិន ឱ្យមកផ្តល់សក្ខីកម្មក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០១
រួមទាំងពីសំណាក់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលនាពេលបច្ចុប្បន្ន ពិតជាពុំមែនគ្រាន់តែជាសំណួរ
របស់អ្នកស្រាវជ្រាវប៉ុណ្ណោះ។ ដូចដែលមេធាវីការពារក្តីបានលើកទឡើងករណីលើបណ្តឹងសាទុក្ខ
ការបែកបាក់នេះស្មើនឹងការរំលោភដឹកនាំទៅលើសិទ្ធិរបស់ នួន ជា ដើម្បីទទួលបានការជំនុំ
ជម្រះប្រកបដោយយុត្តិធម៌ដោយតុលាការឯករាជ្យ¹¹⁹។ វាថែមទាំងរំលោភសិទ្ធិរបស់គាត់ដើម្បីធ្វើ
ការការពារក្តី តាមរយៈការមិនដាក់បញ្ចូលភ័ស្តុតាងដោះបន្ទុកដែលពាក់ព័ន្ធដោយផ្ទាល់ទៅនឹងបទ
ចោទប្រកាន់ទាំងឡាយដែលស្ថិតក្រោមការពិភាក្សាក្នុងសំណុំរឿង០០២/០១ និងការទទួលខុសត្រូវ

ជាតិទៅនឹងការស្នើសុំឱ្យកោះហៅសាក្សីរបស់ភាគីដទៃ” ៣០ ឧសភា២០១៤។ ប្រតិចារិក ថ្ងៃ ៣០ កក្កដា ឆ្នាំ២០១៤ ទំព័រ
១១៣ បន្ទាត់ ៥។

¹¹⁸ សូមមើល ឯកសារ E370, សំណើសាក្សីចាមភូមិភាគបូព៌ា។ ឯកសារ E370/3, “សេចក្តីសម្រេចលើសំណើរបស់ នួន ជា
សុំឱ្យពន្លឿនការកោះហៅសាក្សីពីររូបដែលបានស្នើសុំរួចហើយ និងសុំឱ្យកោះហៅសាក្សីបន្ថែមនៅក្នុងអំឡុងពេលកិច្ចដំណើរការ
នីតិវិធីក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០២ ពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រព្រឹត្តិចំពោះក្រុមគោលដៅជាក់លាក់ ជនជាតិចាម (សំអាងហេតុពេញលេញ
នឹងចេញពេលក្រោយ)”, ថ្ងៃទី ១៨ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១៥។

¹¹⁹ សម្រាប់ភ័ស្តុតាងដែលថាតុលាការកម្ពុជាពុំមានឯករាជ្យផ្នែករចនាសម្ព័ន្ធពីរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា និងថាចៅក្រមជាតិនៅតុលា
ការនេះពុំអាចអនុវត្តផ្ទុយពីការណែនាំ និងបំណងរបស់រដ្ឋាភិបាល, សូមមើល, ឯកសារ E314/6។ បណ្តឹងដឹកចិត្តអង្គជំនុំជម្រះ
សាលាដំបូងលើកទីពីរ, កថាខណ្ឌ ៤៣-៤៩។ សូមមើល ផងដែរ ឯកសារ F16, បណ្តឹងសាទុក្ខ, កថាខណ្ឌ ៥៤-៧៥។

សំណើរបស់ នួន ជា សុំឱ្យពិចារណាឡើងវិញលើសេចក្តីសម្រេចមិនកោះហៅសាក្សី និងមិនទទួលយកភ័ស្តុតាងទំព័រ ៣២ នៃ ៤២

កាន់តែទូលំទូលាយរបស់ នួន ជា ចំពោះហេតុការណ៍នានាក្នុងអំឡុងរបបកម្ពុជាប្រជាធិបតេយ្យ¹²⁰។

44. នៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចចុងក្រោយរបស់ខ្លួនលើសាក្សី ចៅក្រម Cartwright និង Lavergne បានសម្រេច ទាក់ទងនឹងអំណះអំណាងរបស់ នួនជា ដែលថា សិទ្ធិរបស់គាត់ក្នុងការទទួលបានការជំនុំជម្រះក្តីដោយយុត្តិធម៌ត្រូវបានរំលោភ ដោយអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងដោយខកខានមិនបានកោះហៅ ហេង សំរិន និង អ៊ុក ប៊ុនឈឿន៖

យើងយល់យ៉ាងច្បាស់ថា ប្រសិនបើមានបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ បញ្ហានេះអាចនឹងត្រូវបានដោះស្រាយដោយសារតែអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល មានអំណាចកោះហៅសាក្សី និងទទួលខុសត្រូវក្នុងការកំណត់ចុងក្រោយ អំពីផលប៉ះពាល់ណាមួយដែលកើតចេញពីការខកខានមិនបានកោះហៅសាក្សី។ ដែលពិចារណាទៅលើលទ្ធផលនេះ យើងមិនបញ្ចេញមតិយោបល់អំពីបញ្ហានៃភាពអយុត្តិធម៌នៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីក្នុងការជំនុំជម្រះ ដែលសហសេរីកជាតិរបស់យើងលើកលើងនោះទេ¹²¹។

មេធាវីការពារក្តីបានលើកទទ្ទឹករណ៍ក្នុងបណ្តឹងសាទុក្ខរបស់ខ្លួនថា ការបដិសេធដីកំសាក¹²² របស់ចៅក្រម Cartwright និងចៅក្រម Lavergne ពុំសម្រេចអំពីបញ្ហានៃការរំលោភសិទ្ធិរបស់ នួន ជា ដើម្បីទទួលបានការជំនុំជម្រះប្រកបដោយយុត្តិធម៌ គឺជា “ការផ្ទេរការទទួលខុសត្រូវចុងក្រោយបន្ទាប់ពីការអនុវត្តការផ្ទេរការទទួលខុសត្រូវយ៉ាងស្មាត់ជំនាញរយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំ”¹²³។ នៅពេលនេះ ការទទួលខុសត្រូវធ្លាក់ទៅលើអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល។ នៅក្នុងសំណើបន្ទាន់នេះ ចៅក្រមមានដំណោះស្រាយប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពចំនួនតែ២ប៉ុណ្ណោះ៖ ទីមួយ គឺកោះហៅ ហេង សំរិន ឱ្យមកផ្តល់សក្ខីកម្មលើបណ្តឹងសាទុក្ខ ឬទីពីរគឺដកការចោទប្រកាន់ នួន ជា អំពីបទសម្លាប់រង្គាលចំពោះការជម្លៀសប្រជាជនពីទីក្រុងភ្នំពេញ ព្រមទាំងបទចោទប្រកាន់ទាំងអស់ពាក់ព័ន្ធការសម្លាប់អតីតទាហាន និងអ្នករដ្ឋការនៃរបបសាធារណរដ្ឋខ្មែរនៅទូលំពោធិ៍ប្រៃ¹²⁴។ ឧបមាថា

¹²⁰ ឯកសារ F16, បណ្តឹងសាទុក្ខ, កថាខណ្ឌ ៥៤-៧៥។

¹²¹ ឯកសារ E312 “សេចក្តីសម្រេចស្ថាពរស្តីពីសាក្សី អ្នកជំនាញ និងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ដែលត្រូវស្តាប់សក្ខីកម្មនៅក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០១” កថាខណ្ឌ ១១១។

¹²² សូមមើលផងដែរ ឯកសារ E314/6, បណ្តឹងដិតចិត្តអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងលើកទីពីរ, កថាខណ្ឌ ១៣២។

¹²³ ឯកសារ F16, បណ្តឹងសាទុក្ខ, កថាខណ្ឌ ៧៣។

¹²⁴ ឯកសារ F16, បណ្តឹងសាទុក្ខ, កថាខណ្ឌ ៧៥។

ដំណោះស្រាយទីពីរមិនអាចទៅរួច ពេលនោះដំណោះស្រាយតែមួយគត់សម្រាប់អង្គជំនុំជម្រះ តុលាការកំពូល គឺកោះហៅ ហេង សំរិន ឱ្យចូលមកផ្តល់សក្ខីកម្មលើបណ្តឹងសាទុក្ខ។ ការទទួល ខុសត្រូវនេះពុំអាចទម្លាក់ទៅអ្នកណាផ្សេងទៀតបានឡើយ

45. ជាសរុបមក មេធាវីការពារក្តីសូមលើកឡើងថា ភស្តុតាងរបស់ ហេង សំរិន គឺមានសារៈសំខាន់ ណាស់ អាចជឿជាក់បាន មានភាពពាក់ព័ន្ធ មានតែមួយគត់ ដែលថា គ្មានហេតុផលស្របច្បាប់ ណាមួយសម្រាប់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលអាចយោងនៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួនក្នុង ការមិនកោះហៅកាត់មកផ្តល់សក្ខីកម្មនៅក្នុងបណ្តឹងសាទុក្ខឡើយ។

ខ. សំណើសុំការពិចារណាឡើងវិញអំពីសេចក្តីសម្រេចមិនកោះហៅ Robert Lemkin និងមិន ទទួលយកជាភស្តុតាងនូវកំណត់ត្រា និងប្រតិចារិកនៅសល់របស់គាត់

46. ដូចករណី ហេង សំរិន ដែរ មេធាវីការពារក្តីក៏បានធ្វើសារណាជាច្រើនស្តីពីសារៈសំខាន់នៃសក្ខីកម្ម និងភស្តុតាងរបស់ Robert Lemkin សម្រាប់សវនាការលើសំណុំរឿង ០០២/០១ និងបានស្នើសុំ ឱ្យកាត់ចូលមកបញ្ជាញខ្លួន និងស្នើសុំការស្រាវជ្រាវអំពីភស្តុតាងដែលគាត់មាន។ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានច្រានចោលសំណើទាំងនេះទាំងស្រុង¹²⁵។ ផ្ទុយទៅវិញ ដំណោះស្រាយ (យ៉ាងហោច ណាស់ ក៏ជាដំណោះស្រាយបឋម) របស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល ចំពោះលោក Lemkin បាន ប្តូរចាកយ៉ាងឆ្ងាយពីដំណោះស្រាយរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង។ ជាពិសេស បន្ទាប់ពីការ ពិភាក្សាសម្រេចចំនួនប្រាំពីរខែ នៅថ្ងៃទី ១ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០១៥ អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលបាន ឯកភាពសំណើសុំភស្តុតាងបន្ថែមលើកទីមួយរបស់មេធាវីការពារក្តី¹²⁶ ដែលបានដាក់នៅថ្ងៃទី ១ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៤ បន្ទាប់ពីមានកិច្ចសម្ភាសន៍របស់វិទ្យុសំឡេងសហរដ្ឋអាមេរិកជាមួយ ថេត សម្បត្តិ ដើម្បីបើកកិច្ចស៊ើបសួរទៅលើឈុតខ្សែវីដេអូរបស់លោក សម្បត្តិ និងលោក Lemkin¹²⁷។

¹²⁵ ឯកសារ F16, បណ្តឹងសាទុក្ខ, កថាខណ្ឌ ៨៣។ សូមមើលផងដែរ ឯកសារ E294, “សំណើសុំទទួលយកភស្តុតាងថ្មីកោះ ហៅ ROB LEMKIN និងចាប់ផ្តើមការស៊ើបអង្កេត”, ថ្ងៃទី ១១ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០១៣។ ឯកសារ E295/6/3, សារណាបញ្ចប់ ការពិភាក្សាដេញដោល, កថាខណ្ឌ ៤៨-៤៩។

¹²⁶ ឯកសារ F2/4/3, សេចក្តីសម្រេចបណ្តោះអាសន្នអំពី Lemkin-សម្បត្តិ, កថាខណ្ឌ ២៦។

¹²⁷ ឯកសារ F2, សំណើភស្តុតាងបន្ថែម, កថាខណ្ឌ ១៨។

ចៅក្រមពីររូបនៃអង្គជំនុំជម្រះនេះ បានស្តាប់ចម្លើយរបស់លោក Lemkin¹²⁸។ ទោះបីជាលោក Lemkin ពុំបានប្រគល់ឈុតខ្សែវីដេអូ ដែលបានស្នើសុំនោះជូនអង្គជំនុំជម្រះ បន្ទាប់ពីគ្មានការយល់ ព្រមពីលោក ថេត សម្បត្តិ ក៏ដោយ¹²⁹ ក៏លោក Lemkin បានប្រគល់ជូនអង្គជំនុំជម្រះនូវសំណៅ នានានៃកំណត់សម្គាល់ របស់គាត់¹³⁰ និងប្រតិចារិកចំនួន១៨៩ទំព័រ¹³¹ ដែលអង្គជំនុំជម្រះបាន បង្ហាញទៅភាគីដោយសម្ងាត់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ។

47. តបសំណើជាច្រើនរបស់អង្គជំនុំជម្រះសុំឱ្យដាក់សារណាស្តីពីប្រធានបទនេះ¹³² មេធាវីបាន ពន្យល់យ៉ាងវែងអន្លាយក្នុងអំឡុងដំណើរការបណ្តឹងសាទុក្ខលើសំណុំរឿង ០០២/០១ ស្តីពីភាពពាក់ ព័ន្ធ និងភាពអាចជឿជាក់បាននៃភស្តុតាងរបស់លោក Lemkin¹³³។ ប៉ុន្តែជាថ្មីម្តងទៀត វាហាក់ ដូចជាថា ជំហររបស់មេធាវីការពារក្តីលើបញ្ហានេះ និងបរិបទពាក់ព័ន្ធ អាចស័ក្តិសមនឹងការ បញ្ជាក់ជាថ្មី។

(i) **សារៈសំខាន់ និងមានតម្លៃយុត្តាធិការចេញពីភស្តុតាងរបស់ Robert Lemkin**

48. ដូចដែលមេធាវីការពារក្តីបានពន្យល់ក្នុងសំណើរបស់ខ្លួន ដែលត្រូវបានប្រានចោល សុំឱ្យអង្គជំនុំ ជម្រះសាលាដំបូងកោះហៅលោក Lemkin មកផ្តល់សក្ខីកម្ម និងស៊ើបសួរអំពីឈុតខ្សែវីដេអូដែល គាត់មាន នៅថ្ងៃទី ៩ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០១៣ លោក Lemkin បានធ្វើសារអេឡិចត្រូនិកមួយច្បាប់ ដោយស្ម័គ្រចិត្តមកលោក Koppe។ *ក្នុងចំណោមប្រការផ្សេងៗ* លោក Lemkin

¹²⁸ ឯកសារ F2/4/3/1, “កំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សី-Robert T.F. Lemkin” , ថ្ងៃទី ១៨ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០១៥ (“កំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយ Lemkin”)។

¹²⁹ ឯកសារ F2/4/3/2, “របាយការណ៍ឆ្លើយតបទៅនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល ឯកសារ F2/4/3/2” ថ្ងៃទី ២២ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០១៥។

¹³⁰ ឯកសារ F2/4/3/3.1, “សម្ងាត់-កំណត់ហេតុដែលពុំត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយស្តីពីការស៊ើបអង្កេតអំពីទំនាស់ផ្នែកក្នុងរបស់ខ្មែរក្រហម”, ថ្ងៃទី ២៩ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០១៥ (“កំណត់សម្គាល់”)។

¹³¹ ឯកសារ F2/4/3/3/6.2, “របាយការណ៍ឆ្លើយតបទៅនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល ឯកសារ F2/4 /3/5/1”, ថ្ងៃទី ១៥ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១៥។

¹³² ឯកសារ F2/4/3/3, “សេចក្តីសម្រេចស្នើឱ្យដាក់សារណាស្តីពីកិច្ចស៊ើបសួររបន្ថែម”, ថ្ងៃទី ១៥ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១៥។ ឯកសារ F2/4/3/3/6, “សេចក្តីសម្រេចស្នើឱ្យដាក់សារណា”, ថ្ងៃទី ២ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០១៥។

¹³³ សូមមើល ឯកសារ F2/4/3/3/1, ចម្លើយតបលើកំណត់ហេតុ Lemkin, ឯកសារ F2/4/3/3/4, សារណាឆ្លើយតបទៅនឹង ចម្លើយតបរបស់ ក.ស.ព លើកំណត់សម្គាល់ Lemkin, ឯកសារ F2/4/3/3/6/1, សារណាអំពីប្រតិចារិក និង “ជម្លោះ”។

បានគូសបញ្ជាក់ថា៖

ទាក់ទិននឹងពោធិ៍ប្រៃ គឺជាកន្លែងសម្លាប់រង្គាលក្រោមបញ្ជារបស់ រស់ ញឹម ពុំ មែន ក្រោម បញ្ជារបស់ មជ្ឈិមបក្សឡើយ។ យើងបានប្រមូលភស្តុតាងជាច្រើនអំពីផែនការរបស់ ញឹម ប៉ុន្តែរហូតមកទល់ពេលនេះ យើងមិនទាន់បានបញ្ចប់ខ្សែភាពយន្តទីពីររបស់យើង ពីព្រោះតែ [គោសលប័] បានទៅសហរដ្ឋអាមេរិក ដោយសារមូលហេតុផ្ទាល់ខ្លួន”¹³⁴។

49. សារអេឡិចត្រូនិករបស់ Lemkin ស៊ីសង្វាក់ជាមួយព័ត៌មានដែល សហផលិតករខ្សែភាពយន្តរបស់ គាត់ ថេត សម្បត្តិ បានប្រាប់ សំឡេងសហរដ្ឋអាមេរិក មួយឆ្នាំ ក្រោយមកទៀតក្នុងខែ សីហា ឆ្នាំ ២០១៤ ប៉ុន្តែនៅក្រោយពេលមានសាលក្រម។ ដូចដែលបានកត់សម្គាល់ខាងលើ លោក សម្បត្តិ បានពន្យល់ថា “អ្នកដែលផ្តួចផ្តើមគំនិតទៅសម្លាប់ទាហាន លន់ នល់ មិនមែន នួន ជា ទេ ... មាន មនុស្សជាច្រើននៅក្នុងរដ្ឋាភិបាលដែលផ្តួចផ្តើមគំនិតសម្លាប់ប្រជាជន អ្នកអស់ណ្ហឹងនៅរស់”¹³⁵ ហើយថា ឯកសារភាពយន្តទីពីរនឹង “បង្ហាញអំពីជម្លោះ ដែលគេហៅថាសង្គ្រាមស៊ីវិលសម្ងាត់នៅ ក្នុងរបបខ្មែរក្រហម ហៅថាជម្លោះផ្ទៃក្នុងយោបាយនៅក្នុងរបបខ្មែរក្រហម។ ហើយនឹងបង្ហាញអំពី អ្វីដែលនៅពីខាងក្រោយការកាប់សម្លាប់នោះ”¹³⁶។

50. ក្នុងកំណត់ហេតុជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនៃការស្តាប់ចម្លើយរបស់គាត់ចំពោះចៅក្រមតំណាងអង្គជំនុំ ជម្រះតុលាការកំពូល លោក Lemkin បានបញ្ជាក់អះអាងថា គាត់ និងលោក សម្បត្តិ ពិតជាបាន “ប្រមូលបានភស្តុតាងជាច្រើនទាក់ទងនឹងរបៀបវារៈនយោបាយរបស់ រស់ ញឹម ក្នុងអំឡុងរយៈ កាលពីឆ្នាំ ១៩៧៥ ដល់ឆ្នាំ ១៩៧៨”។ លោក Lemkin បានលើកឡើងអំពីការសម្ភាសន៍ជាមួយ បុគ្គលចំនួន ៤ រូបដែលលោក Lemkin បាននិយាយថា៖

បានដឹងអំពីរបៀបវារៈនយោបាយរបស់ រស់ ញឹម ទាក់ទងការយល់ឃើញរបស់ រស់ ញឹម អំពីការគ្រប់គ្រង របស់បក្សកុម្មុយនីស្តកម្ពុជា, ការយល់ឃើញរបស់ រស់ ញឹម អំពីមាតិករបស់បក្សកុម្មុយនីស្តកម្ពុជា, ការ យល់ឃើញរបស់ រស់ ញឹម អំពីអ្វីដែលត្រូវធ្វើចំពោះមាតិកានោះ, ការយល់ឃើញ និងសកម្មភាពនានារបស់

¹³⁴ ឯកសារ E294, “សំណើសុំទទួលយកភស្តុតាងថ្មី កោះហៅ Rob Lemkin និងចាប់ផ្តើមការស៊ើបអង្កេត”, ថ្ងៃទី ១១ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០១៣, កថាខណ្ឌ ២ (សាធារណៈ (គោសលប័)) (សេចក្តីបញ្ជាក់បន្ថែម)។

¹³⁵ ឯកសារ F2, សំណើភស្តុតាងបន្ថែមលើកទីមួយ, ទំព័រ ៥ (សេចក្តីបញ្ជាក់បន្ថែម)។

¹³⁶ ឯកសារ F2, សំណើភស្តុតាងបន្ថែមលើកទីមួយ, ទំព័រ ៧ (សេចក្តីបញ្ជាក់បន្ថែម)។

រស់ ញឹម ក្នុងការប៉ុនប៉ងដណ្តើមគ្រប់គ្រងបក្ស¹³⁷ ។

- 51. កំណត់សម្គាល់ទាំងនេះ ដែលសង្ខេបអំពីការរៀបរាប់របស់បុគ្គលទាំង៤រូបនោះបង្ហាញថា សោ ភឹម និង រស់ ញឹម បានបើកការប្រជុំមួយដោយគ្មានការខ្លាចក្រែង នៅក្នុងទីក្រុងភ្នំពេញ ក្នុងខែ ឧសភា ឆ្នាំ ១៩៧៥ ដែលអ្នកចូលរួមសុទ្ធតែជាមន្ត្រីជាន់ខ្ពស់ចំនួនរាប់រយនាក់ បានប្តេជ្ញាដើម្បី ធ្វើរដ្ឋប្រហារ តាមរយៈបក្សសម្រាប់ដាច់ដោយឡែកមួយ និងវិធានការជាក់ស្តែង ឬវិធានការបម្រុង ជាច្រើនត្រូវបានធ្វើឡើងដើម្បីឆ្ពោះទៅរកការបះបោរ¹³⁸។ ប្រតិចារិកទាំងនេះជាអត្ថបទបកប្រែពី ភាសាអង់គ្លេសដែលធ្វើប្រតិចារិកឈុតខ្សែវីដេអូនៃកិច្ចសម្ភាសន៍ជាមួយបុគ្គលទាំង៤រូបនោះ និង ផ្តល់រូបភាពពេញលេញនៃកិច្ចសម្ភាសន៍។
- 52. ដូចដែលមេធាវីការពារក្តីបានលើកទទ្ទឹករណ៍ក្នុងអំឡុងដំណើរការបណ្តឹងសាទុក្ខ កំណត់សម្គាល់ និងប្រតិចារិកគាំទ្រអំណះអំណាងជាមូលដ្ឋានរបស់ នួន ជា ដែលថា ប.ក.ក ត្រូវបានធ្វើឲ្យក្រ ឡាប់ចាក់ដោយការបែកបាក់ផ្ទៃក្នុង និងត្រូវបានបំផ្លាញដោយការបង្កការបះបោរដើម្បីឈានដល់ ការធ្វើរដ្ឋប្រហារ ក្រោមការដឹកនាំរបស់ សោ ភឹម និង រស់ ញឹម និងឧបត្ថម្ភដោយវៀតណាម។ នៅក្នុងសាលក្រម អង្គហេតុទាំងនេះបង្កើតបានជាការងាកចេញភ្លាមៗពីបក្សដែលត្រូវបានរៀបចំ ឡើងយ៉ាងប៉ិនប្រសប់ ជាអង្គការដែលមានរចនាសម្ព័ន្ធ “ហានុក្រម” តឹងរ៉ឹង និង “មានទម្រង់ជា ពិរ៉ាមីត” ដែលកម្មាភិបាលនៅទូទាំងប្រទេស និងក្នុងអំឡុងពេលនៃរបបនេះ ធ្វើសកម្មភាពយ៉ាង ខ្ជាប់ខ្ជួនដែលបង្កើតឡើងដោយ ប៉ុល ពត និង នួន ជា¹³⁹។ ដូចដែលបណ្តឹងសាទុក្ខបង្ហាញភ័ស្តុតាង ដែលលើកមកសំអាងដោយអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងនៅក្នុងការគាំទ្រសេចក្តីសន្និដ្ឋានទូលំទូលាយ បែបនេះ ដែលសំខាន់ណាស់សម្រាប់ការរកឃើញរបស់ខ្លួនទៅលើការទទួលខុសត្រូវព្រហ្មទណ្ឌ របស់ នួន ជា លើការសម្លាប់ទៅទូលពោធិ៍ជ្រៃ គឺស្តេចស្តើងសឹងតែបាត់មួយរំពេច¹⁴⁰។
- 53. សហព្រះរាជអាជ្ញាបានបង្ខូចភ័ស្តុតាងរបស់ លោក Lemkin ក្នុងការប៉ុនប៉ងកាន់តែខ្លាំងក្លាដើម្បី ធ្វើឲ្យប៉ះពាល់ដល់ភាពអាចជឿជាក់បាននៃកំណត់សម្គាល់ និងប្រតិចារិកទាំងនោះ និងអាស្រ័យ

¹³⁷ ឯកសារ F2/4/3/1, កំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយរបស់ Lemkin។
¹³⁸ សូមមើល ឧទាហរណ៍ ឯកសារ F2/8, សំណើសុំភ័ស្តុតាងបន្ថែមលើកទីប្រាំមួយ, កថាខណ្ឌ ៣១, ៣៣, ៣៧-៤០។
¹³⁹ សូមមើល ឧទាហរណ៍ ឯកសារ E313, សាលក្រម, កថាខណ្ឌ ២២៣, ៨៥៩-៨៦០។ សូមមើលផងដែរ ឯកសារ F16, បណ្តឹងសាទុក្ខ, កថាខណ្ឌ ២២៥-២៤៩។
¹⁴⁰ ឯកសារ F16, បណ្តឹងសាទុក្ខ, កថាខណ្ឌ ២២៥-២៤៩។

ហេតុនេះបានចោលឯកសារទាំងនោះទាំងស្រុងតែម្តង¹⁴¹។ នេះជាការចម្លែកណាស់ ពីព្រោះកន្លងមកសហព្រះរាជអាជ្ញាធ្លាប់បានព្យាយាមសំអាងយ៉ាងច្រើនលើឈុតខ្សែវីដេអូរបស់ Robert Lemkin និង ថេត សម្បត្តិ ក្នុងអំឡុងសវនាការលើសំណុំរឿង ០០២/០១¹⁴²។ ក្នុងករណីណាក៏ដោយ មេធាវីការពារក្តីបានផ្តល់សេចក្តីបដិសេធដោយប្រុងប្រយ័ត្នចំពោះអំណះអំណាងនីមួយៗរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា។ មេធាវីការពារក្តីបានបញ្ជាក់លម្អិតអំពីជំនាញជាក់លាក់របស់លោក Lemkin ក្នុងនាមជាផលិតករភាយន្តដែលបានទទួលការអប់រំពីសាកលវិទ្យាល័យ Oxford និងជាអ្នកសារព័ត៌មាន ដែលមានបទពិសោធន៍វិជ្ជាជីវៈជាច្រើនទសវត្សរ៍ និងដែលជាបងប្អូនជីដូនមួយជាមួយ Raphael Lemkin (ដែលបានបង្កើតពាក្យ “ប្រល័យពូជសាសន៍” ដែលជាភ្នំតំណែល “នាំឱ្យគាត់ការងាររបស់ផលិតករ”)¹⁴³ ។ មេធាវីការពារក្តីបានសង្ខេបអំពីវិធីសាស្ត្រលម្អិត ដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់ក្នុងការស្តាប់ចម្លើយរួមទាំងការខិតខំដើម្បី “ផ្ទៀងផ្ទាត់ ឬបន្ថែម” សក្ខីកម្មរបស់ពួកគាត់¹⁴⁴ និងការជាប់ពាក់ព័ន្ធដ៏ស្មិតរមួតរបស់លោក Lemkin នៅគ្រប់ដំណាក់កាលនៃដំណើរការសម្ភាសន៍¹⁴⁵។ មេធាវីការពារក្តីបានបញ្ជាក់អំពីភាពពុំសមទំនងនៃការប៉ុនប៉ង

¹⁴¹ មេធាវីការពារក្តីបានសង្ខេបអំពីការចោទប្រកាន់ដីធ្លន់ធ្ងរ និងមិនត្រឹមត្រូវរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាលើបញ្ហានេះនៅឯកសារ F2/8/6, “សារណាឆ្លើយតបរបស់ នួន ជា ទៅនឹងចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាទៅនឹងសំណើលើកទីប្រាំមួយ ពាក់ព័ន្ធនឹងភ័ស្តុតាងបន្ថែមលើបណ្តឹងសាទុក្ខប្រឆាំងនឹងសាលក្រមសំណុំរឿង ០០២/០១”, ថ្ងៃទី ១៩ ខែ តុលា ឆ្នាំ ២០១៥ (“សារណាឆ្លើយតបចម្លើយតប ក.ស.ព ទៅនឹងសំណើសុំភ័ស្តុតាងបន្ថែមលើកទីប្រាំមួយ”) ជើងទំព័រ ២២។

¹⁴²ឯកសារ F2/4/3/3/4,សារណាឆ្លើយតបទៅនឹងចម្លើយតបរបស់ ក.ស.ព លើកំណត់សម្គាល់របស់ Lemkin, កថាខណ្ឌ ១៣-១៥។ ឯកសារ F2/8/6, សារណាឆ្លើយតបទៅនឹងចម្លើយតបរបស់ ក.ស.ព ទៅនឹងសំណើសុំភ័ស្តុតាងបន្ថែមលើកទីប្រាំមួយ, ជើងទំព័រ ២២។

¹⁴³ ឯកសារ F2/4/3/3/4, សារណាឆ្លើយតបទៅនឹងចម្លើយតប ក.ស.ព អំពីកំណត់សម្គាល់របស់ Lemkin, កថាខណ្ឌ ១១។ ឯកសារ F2/4/3/3/4.1.2, Naomi Pfefferman, “ រឿងប្រល័យពូជសាសន៍របស់ Lemkin លើកទីពីរ និយាយអំពី “សត្រូវ”, *Jewish Journal*, ថ្ងៃទី ១៣ ខែ មករា ឆ្នាំ ២០១១ មាននៅលើគេហទំព័រ៖ http://www.jewishjournal.com/film/article/the_second_lemkins_genocide_story_frames_the_enemies_20110113។

¹⁴⁴ ឯកសារ F2/4/3/3/4, សារណាឆ្លើយតបទៅនឹងចម្លើយតបរបស់ ក.ស.ព អំពីកំណត់សម្គាល់របស់ Lemkin, កថាខណ្ឌ ១១។

¹⁴⁵ ឯកសារ F2/4/3/3/4, សារណាឆ្លើយតបទៅនឹងចម្លើយតបរបស់ ក.ស.ព អំពីកំណត់សម្គាល់របស់ Lemkin, កថាខណ្ឌ ១២។

របស់សហព្រះរាជអាជ្ញាដើម្បីបែងចែករវាងជំនាញរបស់លោក Lemkin និងសម្បត្តិ¹⁴⁶ ការចាត់ទុកការសម្ភាសន៍ទាំងនោះ “គ្រាន់តែជាសំដីមួយរបស់ នួន ជា”¹⁴⁷ និងកាន់តែខុសឆ្គងជាងនេះទៀតគឺការលើកឡើងថា ការសម្ភាសន៍ទាំងនោះមិនអាចជឿជាក់បាន ភិច ជាងការសម្ភាសន៍ដែលធ្វើឡើងដោយ Stephen Heder, Philip Short និង Francois Ponchaud និងដែលត្រូវបានលើកយកមកសំអាងយ៉ាងច្រើនក្នុងសាលក្រម (នៅពេលដែលការសម្ភាសន៍របស់លោក Lemkin និង សម្បត្តិ ដែលជាការសម្ភាសន៍ថ្មីៗបំផុត ដែលផ្អែកលើសក្ខីកម្មរបស់សាក្សីផ្ទាល់ភ្នែក ជាជាងពាក្យចោមអាវាម និងជាការសម្ភាសន៍តែមួយគត់ដែលត្រូវបានថតជាវីដេអូ)¹⁴⁸។

54. បន្ថែមពីលើនេះ មេធាវីការពារក្តីបានកត់សម្គាល់រួចហើយថា បញ្ហាការពារនានាទាក់ទងបុគ្គលចំនួន ៣ រូបក្នុងចំណោមបុគ្គលចំនួន ៤ រូប ដែលត្រូវបានសម្ភាសន៍ ហាក់ដូចជាត្រូវបានចាត់ជាមោឃៈ ដោយហេតុថា សក្ខីកម្មរបស់ពួកគាត់ត្រូវបានបង្ហាញរួចហើយក្នុងសៀវភៅរបស់ ថេត សម្បត្តិ និង Gina Chon ដែលមានចំណងជើងថា *Behind the Killing Fields*¹⁴⁹ ដែលត្រូវបានបញ្ចេញជាសាធារណៈចាប់តាំងពីពេលចេញផ្សាយក្នុងឆ្នាំ ២០១០។ ជាការពិត សាក្សីម្នាក់ក្នុងចំណោមសាក្សីទាំង ៣រូប ឈ្មោះ ទាត់ ធឿន បានផ្តល់សក្ខីកម្មលើបណ្តឹងសាទុក្ខរួចទៅហើយ បើទោះជាសក្ខីកម្មរបស់គាត់នៅក្នុងសវនាការមានភាពខុសប្លែកគ្នាយ៉ាងខ្លាំងពីអ្វី ដែលគាត់បាននិយាយនៅក្នុងការម៉ែរ៉ាវរបស់ Lemkin និង សម្បត្តិ¹⁵⁰។ ជាងនេះទៀត ក្នុងករណីចាំបាច់ តុលាការអាចបង្គាប់ឱ្យមានការអនុវត្តវិធានការការពារដែលមានដើម្បីទទួលបានសក្ខីកម្មរបស់បុគ្គលទីបួន¹⁵¹។

¹⁴⁶ ឯកសារ F2/4/3/3/4, សារណាឆ្លើយតបទៅនឹងចម្លើយតបរបស់ ក.ស.ព អំពីកំណត់សម្គាល់របស់ Lemkin, កថាខណ្ឌ ១៤។

¹⁴⁷ ឯកសារ F2/4/3/3/4, សារណាឆ្លើយតបទៅនឹងចម្លើយតបរបស់ ក.ស.ព អំពីកំណត់សម្គាល់របស់ Lemkin, កថាខណ្ឌ ១៥។

¹⁴⁸ ឯកសារ F2/4/3/3/4, សារណាឆ្លើយតបទៅនឹងចម្លើយតបរបស់ ក.ស.ព អំពីកំណត់សម្គាល់របស់ Lemkin, កថាខណ្ឌ ១៧-២០។

¹⁴⁹ ឯកសារ E3/4202, Gina Chon និង ថេត សម្បត្តិ, *Behind the Killing Fields: A Khmer Rouge Leader and One of his Victims*, ឆ្នាំ ២០១១។

¹⁵⁰ ឯកសារ F2/4/3/3/6/1, សារណាអំពីប្រតិចារិក និង “ជម្លោះ” , កថាខណ្ឌ ១១។

¹⁵¹ ឯកសារ F2/4/3/3/6/1, សារណាអំពីប្រតិចារិក និង “ជម្លោះ” , កថាខណ្ឌ ៩។

(ii) កំហុសក្នុងការសម្រេចមិនកោះហៅ Robert Lemkin ឬក៏ទទួលភស្តុតាងកំណត់ត្រា និងប្រតិចារិកនៅសល់

55. ជាសរុប សក្ខីកម្ម និងកំណត់សម្គាល់ និងប្រតិចារិករបស់លោក Lemkin មានភាពពាក់ព័ន្ធខ្លាំងនិងអាចជឿជាក់បាន និងចាក់ចំបេះដូងនៃសំណុំរឿងរបស់មេធាវីការពារក្តី។ ដូចដែលមេធាវីការពារក្តីបានកត់សម្គាល់រួចមកហើយ ពិសេសក្នុងសំណើសុំភ័ស្តុតាងបន្ថែមលើកទីប្រាំមួយរបស់ខ្លួន ព័ត៌មានដែលថា លោក Lemkin, កំណត់ត្រា និងប្រតិចារិកនៅសល់អាចផ្តល់គីកំពុងត្រូវបានផ្ទៀងផ្ទាត់ ជាមួយភ័ស្តុតាង ដែលត្រូវបានទទួលយកក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០២ ពិភិច្ចស៊ើបសួរក្នុងសំណុំរឿង ០០៣ និង០០៤ និងតាមរយៈឯកសារនានាក្នុងមជ្ឈដ្ឋានសាធារណៈ ក្នុងនោះរួមទាំងកិច្ចការរបស់អ្នកស្រាវជ្រាវ របាយការណ៍សារព័ត៌មាន របាយការណ៍ស៊ើបការណ៍ និងទូរលេខការទូត(ត្រូវបានបង្ហាញក្នុងពេលថ្មីៗ)¹⁵²។ អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលបានខិតខំយ៉ាងសកម្ម ដើម្បីទទួលបានព័ត៌មាន ដែលលោក Lemkin បានដឹង។ អាស្រ័យហេតុនេះ ក្រោមកាលៈទេសៈទាំងនេះ មេធាវីការពារក្តីពុំអាចមើលឃើញមូលដ្ឋានប្រកបដោយសុពលភាពណាមួយចំពោះការសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះមិនកោះហៅលោក Lemkin ជាសាក្សី ឬមិនទទួលយកជាភ័ស្តុតាងនូវកំណត់សម្គាល់ ឬប្រតិចារិកចំនួន ៣ ឡើយ។ ការកោះហៅលោក Lemkin ឱ្យមកផ្តល់សក្ខីកម្មក្នុងសវនាការលើបណ្តឹងសាទុក្ខមានភាពចាំបាច់-ក្នុងករណីចាំបាច់ គាត់អាចផ្តល់សក្ខីកម្មតាមរយៈប្រព័ន្ធសោតទស្សន៍ ដើម្បីមេធាវីការពារក្តីយ៉ាងហោចណាស់មានឱកាសសួរដេញដោលគាត់។ ការទទួលយកជាភ័ស្តុតាងនៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលក្នុងសំណុំរឿង ០០២/០១ នូវកំណត់សម្គាល់ និងប្រតិចារិករបស់គាត់ ក៏ជាការសំខាន់ដូចគ្នា។ ការខកខានជាបន្តបន្ទាប់របស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលក្នុងការធ្វើដូច្នោះ នឹងមិនត្រឹមតែរំលោភ យ៉ាងជាក់ស្តែងដល់សិទ្ធិ នួនជាក្នុងការទទួលបានការជំនុំជម្រះដោយយុត្តិធម៌ តាមរយៈការហាមឃាត់មិនឱ្យការពារក្តីប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងបង្ហាញអំពីភាពត្រឹមត្រូវនៃការវាយតម្លៃរបស់លោក Lemkin ក្រោយពីមានសេចក្តីសម្រេចលើសំណើសុំដាក់ភ័ស្តុតាងបន្ថែម។ លោក Lemkin បានវាយតម្លៃថា៖

ខ្ញុំអាចត្រឹមតែសន្និដ្ឋានថា តាមការពិត អ.ជ.ត.ក គ្រាន់តែជាអ្នកស៊ើបការណ៍ប៉ុណ្ណោះ-ដោយបានប្រមូលយកព័ត៌មាននានា និងពុំស្ថិតនៅលើផ្លូវឆ្ពោះទៅស្វែងរកការពិតអំពីជំនាន់ខ្មែរក្រហមឡើយ [...]

¹⁵² សូមមើល ឯកសារ F2/8, សំណើសុំដាក់ភ័ស្តុតាងបន្ថែមលើកទីប្រាំមួយ, កថាខណ្ឌ ២៤-១៤៨។

អ.វ.ត.ក ហាក់បីដូចជាពេញចិត្តប្រើប្រាស់វត្តមានពីខ្សែវីដេអូទាំងនោះដោយមានការរើសអើង និងដោយពុំ ត្រឹមត្រូវជាដើម។ នៅពេលវត្តមាននោះជួយដល់ការចោទប្រកាន់។ នៅពេលវត្តមាននោះមិនជួយដល់ការ ចោទប្រកាន់-ដោយមិនមែនចែងឱ្យ ចាកឆ្ងាយពីពិរុទ្ធភាពរបស់ជនជាប់ចោទ-តុលាការច្រានចោល¹⁵³។

56. ជាសរុបមក ដូចគ្នានឹងភស្តុតាងរបស់ ហេង សំរិន ដែរ មេធាវីការពារក្តីសូមលើកឡើងថា ភស្តុ តាងរបស់ Robert Lemkin គឺមានសារៈសំខាន់ណាស់ អាចជឿជាក់បាន មានភាពពាក់ព័ន្ធ មាន តែមួយគត់ ដែលថា គ្មានហេតុផលស្របច្បាប់ណាមួយសម្រាប់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលអាច យោងនៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួន ក្នុងការមិនកោះហៅកាត់មកផ្តល់សក្ខីកម្មនៅក្នុងបណ្តឹងសា ទុក្ខ ឬក៏ទទួលយកកំណត់ត្រារបស់គាត់ និង ប្រតិចារិកទាំងប៉ុន្មានចូលក្នុងសំណុំរឿងឡើយ។

គ. ជាជម្រើសមួយទៀត គឺការផ្តល់សំអាងហេតុពេញលេញចំពោះសេចក្តីសម្រេចលើសំណើសុំដាក់ ភ័ស្តុតាងបន្ថែម

57. ដូចដែលបានពិភាក្សាខាងលើ សំណើសុំភ័ស្តុតាង និងសាក្សីបន្ថែមដែលត្រូវបានឆ្លើយតបក្នុងសេចក្តី សម្រេចលើសំណើសុំដាក់ភ័ស្តុតាងបន្ថែម មានសារៈសំខាន់ធំធេងចំពោះសំណុំរឿងរបស់មេធាវី ការពារក្តី ហើយអាចជាកត្តាសម្រេចមួយក្នុងបណ្តឹងសាទុក្ខរបស់ខ្លួន។ ហេតុដូច្នោះ ការទទួលយក ភ័ស្តុតាងនេះ ចាំបាច់សម្រាប់ នួន ជា អាចអនុវត្តសិទ្ធិរបស់គាត់បានពេញលេញដើម្បីពិនិត្យមើល សាលក្រម។ អាស្រ័យហេតុនេះ មេធាវីការពារក្តីជឿជាក់ថា សេចក្តីសម្រេចលើសំណើសុំដាក់ ភ័ស្តុតាងបន្ថែម ស្ថិតក្នុងប្រភេទនៃសេចក្តីសម្រេចដែលមេធាវីការពារក្តីគួរមានសិទ្ធិទទួលបាន សំអាងហេតុ។ ពាក់ព័ន្ធបញ្ហាពេលវេលា មេធាវីការពារក្តីសូមអះអាងថា សំអាងហេតុត្រូវ ផ្តល់ជាចាំបាច់ឱ្យបានមុនពេលបន្តសវនាការលើបណ្តឹងសាទុក្ខ ដោយហេតុថា ពេលសវនាការ បណ្តឹងសាទុក្ខចប់ មេធាវីការពារក្តីក៏អស់ឱកាសដើម្បីដាក់សារណាជាលាយលក្ខណ៍អក្សរជូនអង្គ ជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលផងដែរ¹⁵⁴។ ដោយយោងទៅលើសារៈសំខាន់នៃសំណើទាំងនេះចំពោះមេ ធាវីការពារក្តី សំអាងហេតុដែលផ្តល់ដោយអង្គជំនុំជម្រះចំពោះការច្រានចោលសំណើទាំងនេះ អាចធ្វើឱ្យមានសំណើនានាពីសំណាក់មេធាវីការពារក្តី ស្នើសុំពិចារណាឡើងវិញអំពីចំណុចដទៃ ទៀតនៃសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះ។ តាមហេតុផលនេះ ការផ្តល់សំអាងហេតុឱ្យបានមុន

¹⁵³ Robert Lemkin, “ លិខិតផ្ញើទៅសារព័ត៌មាន៖ Robert Lemkin” , ភ្នំពេញប៉ុស្តិ៍, ថ្ងៃទី ១៨ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៥, នៅ លើគេហទំព័រ <http://www.phnompenhpost.com/analysis-and-op-cd/letter-cditor-rob-lemkin> ។

¹⁵⁴ សូមមើល ខាងលើ ត្រង់ជើងទំព័រ ២៤។

